

India

وزارتخانه نساجی برنامه راهبرد (۲۰۱۶-۲۰۱۵-۲۰۱۲-۲۰۱۱-۲۰۱۰)

دیدگاه، رسالت، اهداف و وظایف وزارتخانه
ارزیابی شرایط
برنامه ریزی راهبردی
شرح واضحی از هدف برنامه ریزی راهبردی
شرح واضحی از دیدگاه
تعریف اهداف پی آمد بلند مدت و نتایج مورد نیاز
تحلیل SWOT
خلاصه ای از راه حل های پیشنهاد شده و انتخاب های مورد نظر
اولویت دهی راه حل های پیشنهاد شده و انتخاب های مورد نظر

اجرای چهارچوب و اجرای برنامه
پیوند میان برنامه راهبردی و RFD
روابط اداری و وظیفه مندی متقابل
تدائیری برای بازبینی و تجدید نظر

مقدمه
بخش ۱
بخش ۲
بخش ۳

مؤلفه اصلی ۱
مؤلفه اصلی ۲
مؤلفه اصلی ۳
مؤلفه اصلی ۴
مؤلفه اصلی ۵
مؤلفه اصلی ۶

بخش ۴
بخش ۵
بخش ۶
بخش ۷

مقدمه

بخش نساجی شامل ألیاف پنبه، پشم، ابریشم، کنف، الیاف مصنوعی و تعداد زیادی الیاف ویژه و فرآورده های آنها و نیز ماشین های بافندگی دستباف و صنایع دستی گشته و به واسطه سهم مهم خود در تولید ناخالص داخلی، ساخت محصول، نیروی کار و درآمدهای صادرات، نقشی کلیدی در اقتصاد هند ایفا می کند.

- ✓ ۲٪ از تولید ناخالص داخلی (به عنوان فاکتوری از قیمت تمام شده)
- ✓ ۱۴٪ از تولید صنعتی
- ✓ ۸٪ از مجموعه سود حقوق گمرکی و مالیات غیر مستقیم
- ✓ ۱۲٪ از کل صادرات
- ✓ استخدام حدود ۳۵ میلیون فرد

دولت های ایالتی و مرکزی نقشی اساسی در توسعه بخش نساجی ایفا می کنند. نقش دولت در قالب فعالیت های زیر خلاصه می شود:

تثبیت قیمت پنبه و کنف، ایجاد انگیزه هایی برای سرمایه گذاری در مدرنیزه نمودن و ترفیع تکنولوژی، برپایی پارک های نساجی در سرتاسر دنیا، راه اندازی برنامه هایی تکنولوژیکی برای پنبه، کنف و منسوجات فنی، توسعه خوشه های کلان برای ماشین های بافندگی برقی، ماشین های بافندگی دستباف و صنایع دستی، توسعه ماشین های بافندگی دستباف، پرورش کرم ابریشم و زیر بخش های پشم با به کارگیری تعداد زیادی برنامه، راه اندازی برنامه های رفاهی برای بافندگان ماشین های بافندگی دستباف و هنرمندان سازنده صنایع دستی و در نهایت، افزایش سطح مهارت کارگران نساجی در همکاری با صنعت.

به علاوه، دولت در حال فراهم نمودن تعداد زیادی پاداش برای صادرات محصولات نساجی می باشد. شبکه گسترده ای از مشاغل دولتی، سرمایه گذاری های بخش عمومی، مجموعه های تحقیقاتی نساجی، انجمن های آموزش، پرورش و طراحی نساجی، مانند انجمن ملی تکنولوژی مُد (NIFT)، انجمن بین المللی مدیریت نساجی Sardar Vallabhai، انجمن های گوناگون صنعت نساجی، انجمن های تبلیغی صادرات و غیره، قالب کاری نیرومندی برای توسعه بخش

نساجی ایجاد نمودند.

برنامه راهبردی (۱۶-۲۰۱۵ - ۱۲-۲۰۱۱) توسط وزارت نساجی با همکاری سهامداران این بخش و به منظور دستیابی به تعداد زیادی از اهداف و مقاصد توسعه راهبردی برای بخش نساجی، تنظیم گردید.

بخش ۱: دیدگاه، رسالت، اهداف و وظایف وزارتخانه

۱-۱- دیدگاه

ایجاد ظرفیت های تولید به روز و دستیابی به جایگاهی ممتاز در تولید تا سال ۲۰۲۰، صادرات انواع منسوجات شامل منسوجات فنی، کنف، ابریشم و پشم و نیز توسعه بخش صنایع دستی و ماشین های بافندگی دستباف برای توسعه اقتصادی پایدار و ترویج حفظ میراث فرهنگ کهن در این بخش ها.

۱-۲- رسالت

- ۱- گسترش رشد برنامه ریزی شده و هماهنگ بخش نساجی توسط فراهم نمودن الیاف کافی برای کلیه بخش ها.
- ۲- ارتقای سطح تکنولوژیکی انواع منسوجات، شامل منسوجات فنی، کنف، ابریشم و پشم.
- ۳- افزایش مهارت کلیه کارگران نساجی، بافندگان ماشین های بافندگی دستباف و سازندگان صنایع دستی، ایجاد فرصت های شغلی جدید و توسعه طرح های جدید جهت افزایش پایداری اقتصادی این بخش ها.
- ۴- اطمینان از مناسب بودن محیط کار و دسترسی آسان به تسهیلات مراقبت بهداشتی، پوشش بیمه برای بافندگان و صنعتگران جهت بهبود کیفیت زندگی آنها.
- ۵- ترویج صادرات انواع منسوجات، صنایع دستی و نیز افزایش سهم هند از صادرات جهان در این بخش ها.

۱-۳- اهداف

- ۱- دستیابی به رشدی پایدار و توسعه بخش نساجی کشور.
- ✓ ارتقای کل ظرفیت صنعت نساجی که باید سالیانه به میزان ۱۰ درصد افزایش یابد.
- ✓ افزایش تولید سالیانه ألیاف به میزان ۷ درصد.
- ✓ دستیابی به ۹ درصد رشد سالیانه برای تولید پوشاک.

✓ دستیابی به رشد سالیانه ۱۰ درصدی در تولید پوشاک و منسوجات.

✓ دستیابی به صادرات سالیانه به میزان ۱۵ درصد.

۲- بهبود بهره وری در سرتاسر زنجیره ارزشی نساجی.

۳- دستیابی به رشدی فراگیر توسط بهبود در بهره وری ماشین های بافندگی دستباف، صنایع دستی و پرورش کرم ابریشم توسط تضمین رفاه حال بافندگان و سازندگان صنایع دستی.

۴- تضمین توسعه تمام و کمال و ترقی بخش کنف. چنین برنامه ریزی شده است که تولید کنف سالیانه به میزان ۳/۶ درصد رشد یابد.

۵- توسعه بخش ابریشم و پرورش کرم ابریشم.

✓ برنامه ریزی شده است که طی ۱۵-۲۰۱۰، تولید ابریشم خام سالیانه به میزان ۴/۵ درصد افزایش یابد.

۶- ارتقای رشد و توسعه منسوجات فنی هند.

✓ برنامه ریزی شده است که تولید منسوجات فنی تا ۱۳-۲۰۱۲، سالیانه به میزان ۱۱ درصد افزایش یافته و پس از آن تا سال ۲۰۲۰، به میزان ۶-۸ درصد افزایش یابد.

۷- توسعه پشم و بخش منسوجات پشمی. چنین برنامه ریزی شده است که تولید پشم سالیانه به میزان ۱ درصد افزایش یابد.

۸- مدرنیزه سازی بخش ماشین های بافندگی برقی نامتمرکز. چنین مقرر شده است که تولید سالیانه این نوع ماشین ها به میزان ۱۰ درصد افزایش یابد.

۹- توسعه بخش ماشین های بافندگی دستباف و تضمین رفاه حال کارگران. برنامه ریزی شده است که تولید این نوع ماشین ها سالیانه به میزان ۵ درصد افزایش یابد.

۱۰- توسعه بخش صنایع دستی و تضمین رفاه حال هنرمندان.

۱۱- بهبود کارکرد واحدهای تأمین انرژی و ایجاد قابلیت سوددهی در آنها تا سال ۱۶-۲۰۱۵.

۱۲- تضمین کارکرد موثر سیستم RFD* (طرح تسهیلات مختص تحقیقات).

۱۳- بهبود خدمات، راندمان و تأثیرپذیری وزارتخانه.

۱-۴- وظایف

۱- تنظیم خط مشی مناسب برای کلیه بخش های نساجی و الیاف.

۲-۱-۳- تولید

۲-۱-۳-۱- االیاف طبیعی

کشور هند (با سهمی حدود ۲۱/۵ درصد از تولید جهانی)، دومین تولید کننده بزرگ لیف پنبه در جهان پس از چین است. در خصوص کنف نیز، هند با سهم ۶۴ درصدی از تولید جهان، بزرگترین تولید کننده کنف در جهان می باشد. در مورد ابریشم، هند با فاصله بسیار از چین، سهم ۱۵/۵ درصدی از تولید جهان را به خود اختصاص داده است.

درصد از تولید جهانی	کل تولید	
۲۱/۴۸٪	۵/۰۱ میلیون متریک تن	پنبه (۲۰۰۹)
۶۳/۷۹٪	۱۴۹۴ میلیون کیلوگرم	کنف (۲۰۱۰)
۱۵/۵۰٪	۱۹۶۹۰ متریک تن	آبریشم (۲۰۰۸)
۲/۲٪	۶۴/۴ میلیون کیلوگرم	پشم (۲۰۰۸)

Sources: Cotton Corporation of India, Mumbai (Cotton) Central Silk Sources Board, Bangalore (Silk) National Fibre Policy, Ministry of Textiles, New Delhi (Silk & Wool) FAO, Rome.

۲-۳-۱-۲- ظرفیت نسبی

طی ۱۰ سال گذشته، افزایش ظرفیت نرخ رشد مرکب سالیانه CAGR برای نخ های فیلامنتی مصنوعی ۷/۵ درصد، االیاف مصنوعی ۵/۵ درصد، چرخانه ها ۴/۴ درصد و برای ماشین های بافندگی برقی ۳/۴۵ درصد می باشد.

لازم به ذکر است که هیچ رشد قابل توجهی در افزایش ظرفیت اسپیندل ها، ماشین های بافندگی در بخش سازمان یافته (کاهش کلان) و اسپیندل های فاستونی و نیمه فاستونی مشاهده نگردید. در بخش ماشین های بافندگی دستباف، تعداد واحدها و ماشین های بافندگی به شدت کاهش پیدا کرد.

میزان ۷۸ میلیارد دلار آمریکا درآمد کسب کرده باشد که سهم صادرات از آن ۲۲ میلیارد دلار و سهم بازار داخلی ۵۶ میلیارد دلار می باشد. درآمد این صنعت نسبت به سال ۲۰۰۶ (۵۸ میلیارد دلار) و با وجود نرخ رشد مرکب سالیانه ۷/۶۹٪، افزایش پیدا کرده است. از لحاظ زیربخش ها، بخش پوشاک حدود ۶۴ درصد از بازار داخلی را به خود اختصاص داده و به دنبال آن سهم پارچه های خانگی مانند حوله و پرده (حدود ۱۷٪)، منسوجات فنی (۱۴/۳٪) و منسوجات خانگی (۴/۷٪) می باشد. از نظر واحدهای نساجی، صنعت نساجی و پوشاک هند یکی از بزرگترین ها در سطح جهان می باشد. کشور هند پس از چین، دومین دارنده بزرگ ظرفیت نسبی اسپیندل در جهان بوده و با ظرفیت نسبی ۴۳ میلیون اسپیندل، ۲۰٪ از ظرفیت اسپیندل جهان را به خود اختصاص داده است. همچنین کشور هند با دارا بودن ۲/۲ میلیون ماشین بافندگی برقی، ۳/۵ میلیون ماشین بافندگی دستباف و مقدار تخمین زده شده ۹۲ هزار میلیون ماشین در بخش سازمان یافته کارخانه، دارنده یکی از بزرگترین ظرفیت های بافندگی جهان می باشد (۶۱/۶٪ از ظرفیت جهانی بافندگی). در حال حاضر، حدود ۲۳۰۰ واحد پردازشگر در هند وجود دارد که اغلب آنها واحدهایی مستقل با تنها ۲۲ واحد می باشند که با واحدهای ریسندگی، بافندگی تاری-پودی یا حلقوی همراه شده اند. به علاوه این کشور دارای ۲۷ هزار تولید کننده، ۴۸ هزار پیمانکار و بیش از ۱۰۰۰ تولید کننده و صادرکننده پوشاک می باشد.

۲-۱-۲- تشکیلات صنعت نساجی و پوشاک هند
 اکثر بخش های بافندگی تاری-پودی، حلقوی پودی، تکمیل و پوشاک در بخش سازمان نیافته قرار دارند.
 بخش ریسندگی نسبتاً در بخش سازمان یافته قرار دارد.
 کارخانه ها در بخش سازمان یافته قرار داشته که شامل ریسندگی و بافندگی می شود.
 بخش سازمان نیافته به سه زیربخش تفکیک می گردد:

- ماشین های بافندگی برقی (تاری-پودی)
- ماشین های دستباف
- جوراب بافی (پوشاک/ حلقوی پودی)

۲- بهبود سرمایه گذاری های مستقیم داخلی و خارجی در بخش منسوجات.

۳- ارتقای تکنولوژی در بخش نساجی.

۴- افزایش تولید منسوجات.

۵- افزایش بهره وری، بهبود کیفیت و کاهش آلودگی پنبه.

۶- تقویت، مدرنیزه سازی و توسعه بخش ماشین های بافندگی برقی.

۷- ترویج صادرات انواع منسوجات و صنایع دستی.

۸- ترویج R&D در بخش نساجی.

۹- تقویت پایگاه داده ها.

۱۰- افزایش بهره وری، تولید و تنوع کالاهای کفنی.

۱۱- افزایش تولید و بهره وری در بخش ابریشم.

۱۲- توسعه و تقویت بخش ماشین های بافندگی برقی توسط مدرنیزه سازی و تشویق به تطابق با تکنولوژی پیشرفته.

۱۳- تنظیم چهارچوب و استانداردهایی برای منسوجات فنی.

۱۴- حمایت از تسهیلات بازاریابی از طریق برگزاری نمایشگاه ها، نشست های خریداران و فروشندگان، ابتکارات الکترونیکی برای ماشین های بافندگی دستی و سایر محصولات نساجی.

۱۵- اتخاذ تمهیدات، برنامه ها، طرح ها و... از طریق وبسایت وزارتخانه.

۱۶- به کارگیری برنامه امنیت اجتماعی برای بافندگان، هنرمندان و کارگران در بخش های ماشین های بافندگی دستباف، صنایع دستی، ماشین های بافندگی برقی و پشم.

۱۷- بهبود نفوذ برنامه ها در منطقه NE.

۱۸- نظارت بر کارایی واحدهای تأمین انرژی و افزایش قابلیت آنها.

۱۹- به کارگیری سیستم RFD برای کلیه مراکز پاسخگویی.

۲۰- فراهم نمودن شرط پیوند برای هنرمندان صنایع دستی، صادرکنندگان و شرکت های توسعه صنایع دستی ایالتی/ مرکزی.

بخش ۲: ارزیابی شرایط

۲-۱-۲- وضعیت فعلی صنعت نساجی و پوشاک هند

۲-۱-۱- قالب صنعت

از نظر ارزشی چنین تخمین زده شده است که صنعت نساجی و پوشاک هند در سال ۲۰۱۰ به

جدول ۲- ظرفیت نصبی

مورد	واحد	۲۰۰۱-۰۲	۲۰۱۰-۱۱	CAGR درصد ^۲
اسپیندل ها (SSI + Non SSI)	میلیون عدد	۸۲/۳۳	۴۳/۰۶	٪۱/۳
چرخانه ها (SSI + Non SSI)	صد هزار عدد	۴/۸	۷/۰۷	٪۴/۴
ماشین های بافندگی بخش سازمان نیافته	صد هزار عدد	۱/۴۱	۰/۵۷	٪-۹/۵۷
ماشین های بافندگی برقی	صد هزار عدد	۱۶/۶۶	۲۲/۶۱	٪۳/۴۵
الیاف مصنوعی	میلیون کیلوگرم PA	۱۰۹۰	۱۷۶۳/۱۱	٪۵/۴۹
فیلامنت مصنوعی	میلیون کیلوگرم PA	۱۱۳۵	۲۱۸۸/۲۲	٪۷/۵۷
اسپیندل های فاستونی (پشمی)	هزار عدد	۵۹۸	۶۰۴	٪۰/۱۱
اسپیندل های غیر فاستونی (پشمی)	هزار عدد	۴۲۶	۴۳۷	٪۰/۲۸

Source: Textile Commissioner, Mumbai

۲-۳-۱-۳- کارخانجات ریسندگی و بافندگی طی ده سال گذشته، در حالی که تعداد واحدهای ریسندگی و ماشین های بافندگی برقی رشد مثبتی را از خود بر جای گذارده اند، کاهش در تعداد انحصاری کارخانجات بافندگی، کارخانجات کامپوزیت و واحدهای ماشین های بافندگی دستباف مشاهده می گردد.

تعداد واحدهای بافندگی دستباف در سال ۲۰۰۱ بر اساس سرشماری ماشین های بافندگی دستباف طی ۹۶-۱۹۹۵ تخمین زده شد. با آنکه تعداد واحدهای بافندگی دستباف کاهش یافته است، میزان کاهش تولید ماشین های دستباف به واسطه ی افزایش بهره وری کندتر می باشد.

۲-۳-۱-۲- لیف و نخ

طی ۵ سال گذشته، تولید الیاف مصنوعی، نخ فیلامنتی مصنوعی و نخ ریسیده شده افزایش یافته و به ترتیب به ۵/۳، ۵/۹ و ۳/۸۴ درصد نرخ رشد مرکب سالیانه رسید. (جدول ۴)- روندهای تولید الیاف و نخ (واحد: میلیون کیلوگرم)

۲-۳-۱-۲- تولید پارچه

در طول پنج سال گذشته، کل میزان تولید پارچه رشدی معادل ۴/۲۸ درصد نرخ رشد مرکب سالیانه داشت. گفتنی است که بخش های بافندگی برقی، جوراب بافی و کارخانه نیز در افزایش تولید پارچه سهم بودند. (جدول ۵)- روندها در سهم جزء به جزء تولید پارچه

جدول ۳- تعداد کارخانجات ریسندگی و بافندگی

مورد	واحد	۲۰۰۱-۰۲	۲۰۱۰-۱۱	CAGR درصد ^۲
کارخانجات ریسندگی (Non SSI)	عدد	۱۵۷۹	۱۷۱۳	٪۰/۶۴
کارخانجات کامپوزیت (Non SSI)	عدد	۲۸۱	۱۸۳	٪-۴/۶۶
کل	عدد	۱۸۶۰	۱۸۹۶	٪۰/۲۱
کارخانه های بافندگی انحصاری (Non SSI)	عدد	۲۰۷	۱۸۳	٪-۱/۳۶
کارخانجات ریسندگی (SSI)	عدد	۱۰۴۶	۱۲۹۹	٪۲/۴۴
واحدهای ماشین های بافندگی برقی	صد هزار عدد	۳/۷۵	۵/۰۹	٪۳/۴۵
واحدهای ماشین های بافندگی دستباف ^۳	صد هزار عدد	۳۸/۹۱	۲۳/۷۷	٪-۵/۳۳

Sources: 1) Textile Commissioner, Mumbai 2) Handloom Census, 201

۲-۳-۱-۲- رقابت در تولید پارچه بخش های جوراب بافی و بافندگی برقی مجموعاً در ۸۴ درصد از سهم کل تولید پارچه مشارکت دارند.

(جدول ۶- رقابت در تولید پارچه)

۲-۳-۱-۲- صنعت پوشاک

بخش پوشاک، بخشی غیر متمرکز بوده و به همراه بخش اصلی تولید، تحت قرارداد با سازندگان کوچک و تولیدکنندگان قراردادی می باشد. بخش پوشاک با برخورداری از سهم اصلی تولید به واسطه ی قرارداد فرعی با تولیدکنندگان کوچک و بزرگ عملاً بخشی نامتمرکز محسوب می گردد. بر طبق بررسی صورت گرفته، ۷۵ هزار واحد پوشاک در هند وجود دارد که اغلب آنها از نظر اندازه کوچک بوده و کار را به عنوان تولید کنندگان قراردادی برای نمایشگاه های صادر کننده بزرگ، تقبل می نمایند.

۲-۲- سناریوی صادرات

صادرات نساجی هند از ۱۲/۳ میلیارد دلار در ۲۰۰۵-۲۰۰۴ به ۲۲/۴ میلیارد دلار امریکا طی ۱۰-۲۰۰۹ رسیده و نرخ مرکب سالیانه ۸/۹۳ درصد را به ثبت رساند. این انتظار که با پایان یافتن نظارت بر سهمیه از ژانویه ۲۰۰۵، رشد صادرات بیشتر خواهد شد به دلایلی محقق نخواهد گشت. پس از ثبت نرخ رشد بالای ۲۴/۹ درصد در ۰۶-۲۰۰۵، نرخ های رشد صادرات به طور پیوسته و یکنواخت به ۱۵/۵۴٪، ۵/۰۰٪ و ۶/۳۱٪ در سال های پیشین کاهش یافته است.

انتظار می رود که رشد صادرات نساجی در طول ۱۱-۲۰۱۰ افزایش یابد. تحلیلی که از آوریل تا سپتامبر ۲۰۱۰ در سطح کشور صورت گرفت حاکی از آن است که ایالات متحده اروپا، مهم ترین مقصد برای صادرات نساجی هند بوده (با سهمی معادل ۲۹/۸۱٪) و به دنبال آن ایالات متحده امریکا (با سهم ۱۹/۸۹٪) قرار دارد. در همین دوره، صادرات هند به چین و ترکیه در مقایسه با همین دوره در سال گذشته به میزان ۶۹/۵۱٪ و ۴۷/۹۰٪ (به دلار امریکا) افزایش یافت. به جز بازارهای سنتی مذکور برای محصولات منسوجات و پوشاک هند، طی چند سال گذشته کشورهای آمریکای لاتین، افریقای جنوبی، کشورهای آسیای شرقی به واسطه تمرکز سیاسی متمرکز در ترویج نساجی و پوشاک هند

بخش	سهم از کل تولید پارچه
کارخانه	۳/۳۴
ماشین های بافندگی دستباف	۱۱/۲۸
ماشین های بافندگی برقی	۶۱/۳۲
جوراب بافی	۲۲/۷۱
سایر	۱/۳۵

Source: Textile Commissioner, Mumbai

مورد	۲۰۰۱-۰۲	۲۰۰۹-۱۰	درصد رشد طی ۲۰۰۸-۰۹	CAGR برای (۲۰۰۱-۰۲) الی (۲۰۰۹-۱۰)	پیش بینی برای سال ۲۰۱۵
الیاف مصنوعی	۸۳۴	۸۳۴	%۱۸/۹۵	%۵/۳۸	۱۶۴۷/۸۲
خ فیلامنتی مصنوعی	۹۶۲	۱۵۲۲	%۷/۳۳	%۵/۹۰	۲۰۲۷/۱۹
کل نخ ریسیده شده	۳۱۰۱	۴۱۹۳	%۷/۱۳	%۳/۸۴	۵۰۶۲/۳۰
a- نخ پنبه ای	۲۲۱۲	۳۰۷۹	%۶/۲۱	%۴/۲۲	۳۷۸۵/۸۶
b- نخ پنبه ای مخلوط و ۱۰۰٪ نایلون	۸۸۹	۱۱۱۴	%۹/۷۵	%۲/۸۶	۱۲۸۲/۶۸

Source: Textile Commissioner, Mumbai

مورد	۲۰۰۱-۰۲	۲۰۰۹-۱۰	درصد رشد طی ۲۰۰۸-۰۹	CAGR	پیش بینی برای سال ۲۰۱۵ - ۱۶ درصد از CAGR کنونی	CAGR تعیین شده برای ۵ سال آتی	پیش بینی برای سال ۲۰۱۵ - ۱۶ درصد از CAGR تعیین شده
بخش کارخانه	۱۵۴۶	۲۰۱۶	%۱۲/۲۵	%۳/۳۷	۲۳۷۹	۶	۲۸۶۰
بخش ماشین های بافندگی دستباف	۷۵۸۵	۶۸۰۶	%۱/۹۳	%۱/۳۵	۶۳۵۹	۳	۸۱۲۷
بخش ماشین های بافندگی برقی	۲۵۱۹۲	۳۶۹۹۷	%۹/۹۵	%۴/۹۲	۴۷۰۳۹	۱۰	۶۵۵۴
بخش جوراب بافی	۷۰۶۷	۱۳۷۰۲	%۱۳/۴۶	%۸/۶۳	۲۰۷۲۷	۱۲	۲۷۰۴۵
سایر (khadi, پشم و ابریشم)	۷۱۴	۸۱۲	%۵/۷۳	%۲/۲۲	۸۸۰	۴	۱۰۲۷
کل تولید پارچه	۴۱۳۹۰	۶۰۳۳۳	%۹/۷۶	%۴/۵۱	۷۷۳۸۴	۹/۶	۱۰۴۶۰۱

Source: Textile Commissioner, Mumbai

پوشاک در کشورهای آسیایی منتخب (۲۰۰۹-۲۰۰۴) یکی از استراتژی های اصلی اتخاذ شده جهت افزایش صادرات، بهره برداری از بازارهای جدید می باشد. به عنوان بخشی از این استراتژی، نمایشگاه های نساجی بزرگ به منظور تسخیر بازارهای جدید ژاپن، آسیای جنوبی، استرالیا، امریکای لاتین و آفریقای جنوبی برپا گشتند.

۲-۴- رقابت پذیری بین المللی

هزینه های استاندارد تولید، یکی از عوامل اصلی در تعیین رقابت پذیری داخلی در صنایع نساجی و پوشاک می باشد. این مهم شامل طبقه های کلیدی زیر می گردد:

در بازارهای جدید و در حال ظهور، به عنوان مقاصد محتمل و بازارهایی بالقوه برای تولیدات نساجی و پوشاک هند به شمار می روند.

۲-۳- عملکرد رقبا

کشورها	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹
هند	%۲۰	%۸	%۶	%۹	%-۱۳
بنگلادش	%۱۵	%۶۶	%-۱۱	n/a	n/a
چین	%۲۱	%۱۴	%۶	%۱۰	%-۱۱
پاکستان	%۱۸	%۱۷	%۱۰	%۱۹	%-۱۰
ویتنام	%۱۲	%۳۳	%۲۹	%۱۸	n/a

Source: UN Comtrade and DGFT. Reproduced in "Benchmarking of International Competitiveness of the India Textile and Apparel Industry", ICRIER, May 2010.

قیمت زمین، هزینه نیروی انسانی، ساعت کاری، هزینه های برق و انرژی، هزینه های خرید یا اجاره ساختمان، حمل و نقل دریایی، حمل و نقل زمینی و مالیات. به انضمام این موارد، زمان های عرضه و هزینه دارایی های نگهداری شده در کارخانه، در ترانزیت (حمل و نقل) و یا در انبار نیز از اهمیت یکسان برخوردارند. در جدول ۸ هزینه های ورودی در ۵ کشور ارائه شده است. در زمینه تولید پوشاک و آلبسه رقابت شدیدی با کشورهایمانند پاکستان، بنگلادش و چین وجود دارد. به منظور بهبود رقابت پذیری و لذا افزایش صادرات نساجی، تمرکز بر افزایش بهره وری نیروی انسانی، کاهش هزینه های نیروی انسانی، بهبود ساعات کاری، کاهش هزینه های برق و انرژی، کاهش هزینه های انتقال و کاهش نرخ های مالیات ارزش افزوده برای پوشاک، ضروری می باشد. (جدول ۸- هزینه های ورودی در ۵ کشور)

۲-۵- سطوح استخدام و مهاجرت

در حال حاضر، حدود ۳۵ میلیون نفر مستقیماً در

استخدام صنعت نساجی می باشند. نگرانی اصلی که می تواند مانع دستیابی به چشم اندازهای رشد صنعت گردد، در دسترس نبودن نیروی انسانی ماهر و عدم وجود تسهیلات آموزشی کافی در کشور است. برای جبران کمبود مهارت در بخش های نساجی، یک برنامه راهبردی به عنوان برنامه توسعه مهارت طراحی گشت تا توان مهارتی ۳ میلیون کارگر استخدام شده در بخش را طی دوره ای ۵ ساله با هزینه ۲۲۰۰ کرور روپیه، بهبود بخشد.

به عنوان بخشی از این برنامه، طرح یکپارچه توسعه مهارت با هزینه ۲۷۲ کرور روپیه از یک سو اقدام به آموزش ۲۵۶ هزار فرد در مشاغل بخش های گوناگون نساجی و پوشاک (شامل صنایع دستی و کف طی ۱۲-۲۰۱۰ و نیز اعمال نفوذ در شالوده آموزشی موجود) نموده و از سوی دیگر مشارکت بخش خصوصی از طریق مدل PPP را فراهم می نماید.

همچنین انتظار می رود که بخش خصوصی نقش

مهمی در فراهم نمودن تسهیلات جهت توسعه مهارت ایفا نماید. دولت همچنین جهت بهبود امکانات مهارتی، رویکرد خوشه ای ۷ را اتخاذ نموده است.

۲-۶- بهبود امکانات مهارتی صنعتگران صنایع دستی

حدود صد هزار صنعتگر به منظور بهبود مهارت ها و ایجاد ظرفیت بر طبق Ambedkar Hatshilp Vikas Yojana (یعنی برنامه های بهبود امکانات تکنولوژی و توسعه منابع انسانی)، مساعده دریافت نمودند. به علاوه و به عنوان بخشی از برنامه ی توسعه ی نیازهای منابع انسانی، تبیین و طراحی الزامات صنعت نساجی از لحاظ نیازهای نیروی انسانی جهت سهولت بخشی به ایجاد شماری از کارکنان ماهر در راستای برآورده ساختن نیازهای رشد این صنعت، یکی از وظایف شاخص تلقی می گردد.

۲-۷- ماهیت و حوزه مداخله دولت

وزارت نساجی هند شاهد رشد ۲۵ درصدی طی ۲۰۱۰-۱۹۹۷ بود. این میزان رشد طی یازدهمین دوره برنامه، از ۲۲۴۳ کرور روپیه در ۲۰۰۸-۲۰۰۷ به ۴۷۲۵ کرور روپیه در ۱۱-۲۰۱۰ رسید (با نرخ رشد سالیانه مرکب ۲۸ درصد). به منظور تقویت و تشویق به سرمایه گذاری در بخش، لازم است که این نرخ بالای رشد سالیانه، طی دو دوره ادامه یابد. با این وجود، سرمایه در نظر گرفته شده برای ۱۲-۲۰۱۱ تنها ۵ کرور روپیه بوده و وزارتخانه خواهان افزایش آن به میزان ۷ کرور روپیه گشت. سرمایه گذاری های اصلی جهت تحقق اهداف ذیل صورت گرفته اند:

مدرنیزه سازی و بهبود امکانات تکنولوژیکی، برپایی پارک های نساجی یکپارچه، توسعه خوشه های کلان برای ماشین های بافندگی برقی، ماشین های بافندگی دستی و صنایع دستی، توسعه مهارت نیروی کار نساجی، افزایش خدمات رفاهی بافندگان و صنعتگران.

۲-۸- افزایش خدمات رفاهی صنعتگران صنایع دستی و بافندگان ماشین های بافندگی دستی

به منظور بهبود شرایط کار، زندگی و نیز فراهم نمودن تامین اجتماعی و بیمه بهداشت صنعتگران صنایع دستی و بافندگان ماشین های بافندگی دستی، دولت با جدیت بسیاری به اجرای برنامه

جدول ۸- هزینه های ورودی در ۵ کشور

رتبه بندی / هزینه ها	۱	۲	۳	۴	۵
هزینه نیروی انسانی (a) (ساعت / دلار آمریکا)	بنگلادش (۰/۳۲)	کمبوجیه (۰/۵۳)	پاکستان (۰/۵۵)	هند (۰/۸۳)	چین (۱/۴۴)
تعداد ساعت کاری (b)	بنگلادش (۲۳۳۶)	چین (۲۳۲۸)	پاکستان (۲۳۲۴)	هند (۲۲۸۰)	کمبوجیه (۱۹۶۰)
هزینه انرژی (c) (KWH/دلار آمریکا)	بنگلادش (۰/۰۵۳)	چین (۰/۰۶۵)	پاکستان (۰/۰۷۱)	هند (۰/۰۸۶)	کمبوجیه (۰/۱۴)
حمل و نقل دریایی (d) (۲۰ محفظه / دلار آمریکا)	چین (۱۸۰۰)	بنگلادش / کمبوجیه (۱۹۰۰)	پاکستان (۲۰۰۰)	هند (۲۱۰۰)	
حمل و نقل زمینی (۲۰ محفظه / دلار آمریکا)	بنگلادش (۲۵۰)	پاکستان (۳۰۰)	هند (۴۰۰)	چین (۴۷۰)	کمبوجیه (۶۰۰)
هزینه ساختمان (متر مربع / دلار آمریکا)	چین (۹۷)	بنگلادش (۱۲۰)	کمبوجیه (۱۳۰)	هند (۱۴۰)	پاکستان (۱۵۰)
مالیات ارزش افزوده برای صادرات نساجی و پوشاک (%)	بنگلادش، پاکستان، کمبوجیه (۰)				هند (۰/۱۲/۵) و (۰) در مناطق اقتصادی ویژه
مالیات شرکت (درصد و سود)	کمبوجیه (۲۰)	چین (۲۵)	هند (۳۳/۶)	بنگلادش / کمبوجیه (۳۵)	

مجدد شامل بازگشایی سه کارخانه NJMC از شش کارخانه تعطیل شده می باشد. کارخانه های احیا شده همانند کارخانه های مدرن اداره گشته و سالیانه ۸۲۵۰۰ میلیون تن مواد بسته بندی تولید می نمایند. این میزان تولید حدود ۸ درصد از کل تقاضای مطرح شده از سوی نماینده دولت در خصوص مواد بسته بندی کف را تأمین خواهد نمود.

۳- آنجمن صادرات صنایع دستی و ماشین های بافندگی دستی هند، با همکاری محدود (HHEC)

بازاریابی اینترنتی توسط HHEC بنیان نهاده شد. در وبسایت این آنجمن بیش از ۱۰۰۰ محصول گوناگون از قبیل صنایع دستی، ماشین های بافندگی دستی، فرش ها جواهرآلات به نمایش درآمده است.

۴- آنجمن کف هند با همکاری محدود، کلکته (JCI)

آنجمن JCI حدود ۴۰۰ میلیون تن دانه مجاز را تحت نرخ های یارانه ای از طریق هزینه های آن توزیع نمود. همچنین JCI به همراه هیأت ملی تجارت کف برای افزایش راندمان فرآیندهای کار و استخراج کف، توسعه ماشین آلات جدید و تکنولوژی های آماده سازی (غوطه وری در آب) را تسهیل خواهد نمود.

۵- آنجمن هند بریتانیایی با همکاری محدود (BIC)

این واحد تأمین انرژی توسط دولت و در ژوئن سال ۱۹۸۱ احداث گشته و دارای دو کارخانه پشم در Dhariwal و Kanpur می باشد. محصولات این کارخانه ها تحت برندهای Lalimle و Dhariwal شناخته شده می باشند. گزارش جدید زیست پذیری فنی- اقتصادی جهت مدرنیزه سازی BIC نیز تحت بررسی می باشد.

۶- آنجمن ملی توسعه ماشین های بافندگی دستی (NHDC)

NHDC طی ۱۰-۲۰۰۹ و ۱۱-۲۰۱۰ به ترتیب ۲۶۵۲۳ هزار و ۲۵۳۱۸ هزار روپیه سود نقدی تولید نمود. این آنجمن به منظور تضمین ثبات و تأمین به موقع نخ قرقره با قیمت خروج از کارخانه (قیمت بلافاصله پس از تولید) برای بافندگان

مشکل، وزارتخانه نساجی اقدام به تنظیم طرح هایی ویژه نمود که برای NER تحت زیربخش هایی مانند ماشین های بافندگی دستی، صنایع دستی و پرورش کرم ابریشم مناسب می باشد. در حال حاضر، وزارتخانه بیش از ۲۰ درصد از هزینه ی طرح های بخش VSE^{۱۴} را به NER اختصاص داده است.

۲-۱- عملکرد واحدهای تأمین انرژی

۸ واحد تأمین انرژی ذیل تحت نظارت وزارتخانه نساجی فعالیت می کنند:

۱- آنجمن ملی نساجی با همکاری محدود (NTC)^{۱۵}

۲- آنجمن ملی تولیدکنندگان کف با همکاری محدود (NJMC)^{۱۶}

۳- آنجمن صادرات صنایع دستی و ماشین های بافندگی دستی هند با همکاری محدود (HHEC)^{۱۷}

۴- آنجمن کف هند با همکاری محدود، کلکته (JCI)^{۱۸}

۵- آنجمن هند بریتانیایی با همکاری محدود (BIC)^{۱۹}

۶- آنجمن ملی توسعه ماشین های بافندگی دستی (NHDC)^{۲۰}

۷- موسسه مرکزی صنایع پنبه هند با همکاری محدود، دهلی نو (CCIC)^{۲۱}

۸- آنجمن پنبه هند با همکاری محدود، بمبئی نو (CCI)^{۲۲}

۱- آنجمن ملی نساجی با همکاری محدود (NTC)

آنجمن ملی نساجی در سال ۱۹۸۶ به منظور مدیریت امور کارخانجات بیمار تأسیس گردید. در حال حاضر، ۱۸ کارخانه از مجموع ۲۴ کارخانه توسط NTC مدرنیزه گشته است. در این بین نیز، ۱۷ کارخانه طی ژانویه ۲۰۱۱ تولید سود نقدی نمودند. گفتنی است که NTC تا ۳۱ ژانویه سال مالی ۱۱-۲۰۱۰ به تولیدی به ارزش ۵۶۴ کرور روپیه دست پیدا نمود (در مقایسه با ۵۲۷ کرور روپیه طی ۱۰-۲۰۰۹).

۲- آنجمن ملی تولیدکنندگان کف با همکاری محدود (NJMC)

دولت با استقرار مجدد آنجمن ملی تولیدکنندگان کف با همکاری محدود موافقت نمود. این احیای

های گوناگونی پرداخته است. بر اساس طرح جامع خدمات رفاهی بافندگان ماشین های بافندگی دستی، ۱۶۱۱ هزار بافنده و کارگر کمکی تحت پوشش بیمه بهداشت قرار گرفتند. این مهم شامل ۴۷۶ هزار فرد در منطقه شمال شرقی (NER) ۸ هند نیز می گردد. به علاوه ۵۱۰ هزار بافنده و کارگر نیز بر طبق طرح (MGBBY) ۹ برای قرارگیری تحت پوشش بیمه عمر، نام نویسی نمودند.

همچنین بر اساس (RGSSBY) ۱۰، ۷۳۳ هزار صنعتگر تحت پوشش بیمه بهداشت قرار گرفتند. بر طبق (MGBBY) طی سال ۱۰-۲۰۰۹، کمک هزینه های تحصیلی با ارزش ۶/۸۷ کرور روپیه میان ۷۲۷۹۳ نفر از فرزندان بافندگان ماشین های بافندگی دستی توزیع گشت. علاوه بر این در سال ۱۰-۲۰۰۹ و بر طبق (RGSSBY)، ۸۰۲۵۱۴ صنعتگر تحت پوشش بیمه بهداشت قرار گرفتند. از این گذشته، بر طبق طرح Shiksha Sahayog، ۱۵۴۶۲ کمک هزینه تحصیلی به ارزش ۹۴۸۶ هزار روپیه میان فرزندان واجد شرایط صنعتگران صنایع دستی توزیع گردید.

۲-۹- توسعه بخش نساجی در NER

به عنوان آغازی برای توسعه NER، دولت تخصیص ۱۰٪ از هزینه های کلی برنامه را برای طرح های منطقه شمال شرقی تصریح نمود. به علاوه، هر میزان هزینه ی مصرف نشده ای، به ائتلاف مرکزی NER منتقل خواهد شد. موانع وضع کمک هزینه برای طرح های NER رفع شده است.

بدین ترتیب، مبلغ سرمایه گذاری شده برای NER به طور ذاتی از ۲۳۲ کرور روپیه در نیمه نخست سال ۲۰۰۷، متناسب با افزایش در هزینه کلی برنامه به ۴۷۲/۵ کرور روپیه در نیمه نخست سال ۲۰۱۰ رسید.

با این وجود، با فقدان هر گونه پیشنهاد مناسب و امکان پذیر از NER برای مساعدت تحت طرح های اصلی وزارتخانه مانند طرح سرمایه گذاری بهبود امکانات تکنولوژیکی (TUFs)^{۱۱}، برنامه ای برای پارک نساجی یکپارچه، (SITP)^{۱۲}، هیئت تبلیغی تکنولوژی پنبه (CTM)^{۱۳} و غیره، میزان برآمد کمتر از ۵۰ درصد تخصیص کل باقی ماند. علت این امر آن است که سرمایه گذاری در این بخش اساساً تقاضا محور می باشد. برای حل این

ماشین های بافندگی دستی، دارای ۷۲۱ خروجی نخ می باشد. بر اساس طرح قیمت های خروج از کارخانه، NHDC در سال ۱۰-۲۰۰۹، ۱۰۸۱۲۱ هزار کیلوگرم نخ به ارزش ۹۸۷/۳۳ کرور روپیه تولید نمود. همچنین NHDC به گردش مالی ۱۰۲۰/۷۸ کرور روپیه با سود خالص ۳/۰۴ کرور روپیه دست پیدا نمود.

۷- موسسه مرکزی صنایع پنبه هند با همکاری محدود، دهلی نو (CCIC)

هدف اصلی CCIC ایفای نقش به عنوان واسطه، صادرکننده، تولید کننده و مأمور کنترل کیفیت محصولات ماشین های بافندگی دستی و صنایع دستی هند بوده و وظیفه ی توسعه بازارهای محصولات را نیز بر عهده دارد. این آنجمن دارای ۵ نمایشگاه کالا برای فروش محصولات صنعتگران صنایع دستی و بافندگان ماشین های بافندگی دستی می باشد. همچنین این آنجمن تأکید ویژه ای به طرح های جدید در مبلمان حکاکی شده، میناکاری شده، قلابدوزی های سنتی، محصولات ساخته شده از سنگ مرمر و تالک دارد.

۸- آنجمن پنبه هند با همکاری محدود، بمبئی نو (CCI)

منافع کشاورزان پنبه از طریق مکانیزم کمترین هزینه نگهداری (MSP) ۲۳ که توسط دولت و بر اساس نیازمندی های CACP ۲۴ بنیان نهاده شده بود، حمایت گردید. CCI خرید ۱۸۰۰ هزار عدل پنبه را برای فصل پنبه ۱۱-۲۰۱۰ در نظر داشت. گفتنی است که فروش های قطعی حاصل شده در ۱۰-۲۰۰۹، در سطح ۷۵۲۶ هزار عدل پنبه قرار گرفتند.

۱۱-۲ وضعیت توسعه منسوجات فنی منسوجات فنی بخشی دانش محور بوده و در حال حاضر به مرحله تولید در کشور رسیده و

فرصت های چشمگیری را برای سرمایه گذاری های مشترک و سرمایه گذاری مستقیم خارجی (FDI) ۲۵ فراهم نموده است.

وزارتخانه نساجی در ۱۵ دسامبر ۲۰۱۰ مأموریت تکنولوژی جامعی را به همراه دو هدف کوتاه مدت برای حمایت زیرساختاری جهت تولید منسوجات فنی و نیز حمایت از توسعه بازار تولیدکنندگان منسوجات فنی، به مدت ۵ سال و با هزینه سرمایه گذاری ۲۰۰ کرور روپیه بر روی منسوجات فنی (TMIT) ۲۶ آغاز نموده است.

گفتنی است که چهار مرکز عالی برای Agrotech در بمبئی؛ Geotech در احمدآباد؛ Meditech در کویمباتور و Protech در قاضی آباد بر پا شده است.

۲-۱۲- مصرف

تقاضا برای منسوجات و پوشاک در هند از سوی ۳ بخش می باشد: بخش خانگی، بخش غیر خانگی (سازمانی، صنعتی و فنی) و بخش صادرات. بخش خانگی بیشترین سهم از منسوجات و پوشاک هند را به خود اختصاص داده است (۶۰٪)، همچنین سهم بخش غیر خانگی ۲۱٪ و بخش صادرات ۱۹٪ می باشد. کشور هند از نظر میزان جمعیت، رتبه دوم جهان را در اختیار دارد. جمعیت برآورد شده هند در سال ۲۰۱۰، ۱/۲ میلیارد نفر بوده که در بیش از ۲۰۶ میلیون خانواده زندگی می کنند. از این رو، تقاضا برای محصولات نساجی در هند بسیار زیاد بوده و با نرخ فزاینده به دنبال افزایش در درآمد مصرفی افراد، در حال رشد می باشد. سهم بسیار زیاد جمعیت جوان و در حال کار نیز عامل مساعدی است که بر تقاضای داخلی برای منسوجات و پوشاک تأثیرگذار می باشد.

بخش ۳: برنامه ریزی راهبردی

مولفه اصلی ۱- شرح واضحی از هدف برنامه ریزی راهبردی

۳-۱-۱- هدف برنامه ریزی راهبردی حکم ارائه شده به وزارتخانه نساجی جهت تنظیم و اجرای سیاست های مناسب و نیز برنامه هایی برای توسعه صنعت نساجی، شامل تولید و بهبود صادرات نساجی، پوشاک، ماشین های بافندگی دستی، صنایع دستی، پشم و محصولات کف می شود. راهبرد اصلی اتخاذ شده توسط وزارتخانه جهت نیل به اهداف مذکور، تنظیم و اجرای طرح های توسعه ای مناسب تحت برنامه سالانه و قالب کاری ۵ ساله و نیز سیاست های مناسب برای رشد و توسعه بخش نساجی می باشد. با اینکه راهبرد اساسی و برنامه راهبردی در قالب تنظیم کاری برنامه ارائه شده اند، هیچ نقل صریحی برای توضیح راهبرد و برنامه راهبردی وجود ندارد.

چنین استنباط می شود که آماده نمودن برنامه راهبردی، وزارتخانه، سازمان های تشکیل دهنده آن و سایر ذی نفعان را با عنایت به چشم انداز بلند مدت وزارتخانه، از مأموریت و اهداف آن، چالش ها، راه حل های پیشنهادی برنامه های عملیاتی برای دستیابی به اهداف تعیین شده مطلع خواهد نمود. همچنین انتظار می رود که برنامه راهبردی وزارتخانه و سازمان های تشکیل دهنده آن را به سوی دستیابی به اهداف راهبردی تعیین شده، اتمام مأموریت و باور چشم انداز طولانی مدت آن، سوق دهد.

مولفه اصلی ۲- شرح واضحی از دیدگاه

۳-۲- همانطور که در بخش اول گفته شد. ۳-۳- مولفه اصلی ۳- تعریف اهداف و نتایج حاصله بلند مدت که برای دستیابی به دیدگاه مورد نیاز می باشند.

۳-۱-۱- اهداف حاصله

۱- ایجاد صنعت نساجی نیرومند و پر طراوت که از لحاظ فنی پیشرفته بوده و در عرصه ی بین المللی رقابتی می باشد.

۲- سرمایه گذاری جهت بهبود امکانات فنی و مدرنیزه سازی از طریق طرح هایی مانند TUFs به همراه برنامه های جانبی.

۲- استخدام در مقیاس کلان، بهبود دسترس پذیری نیروی انسانی ماهر برای کل حیطه صنعت نساجی و افزایش رفاه حال صنعتگران، بافندگان ماشین های بافندگی دستی و کارگران نساجی.

۲- تشویق به توسعه هرچه سریع تر بخش نساجی.

جدول ۹- دسترس بودن سرانه پوشاک			
سال	پنبه (متر)	مصنوعی (متر)	کل (متر)
۲۰۰۱-۰۲	۱۴/۸	۱۷/۲	۳۲/۰
۲۰۰۸-۰۹	۱۷/۹	۲۱/۱	۳۹/۰
۲۰۰۹-۱۰	۱۹/۷	۲۳/۴	۴۳/۱
نرخ رشد سالیانه مرکب	۳/۲	۳/۵	۳/۴
پیش بینی برای سال ۲۰۱۵	۲۳/۰۶	۲۷/۷۹	۵۰/۹۴

✓ تشویق به یکپارچه سازی عمودی و ارزش افزایی در صنعت.

✓ افزایش برنامه ها برای طرح های رفاهی.

۳- افزایش سهم نساجی هند از بازار جهانی.

✓ دستیابی به رشدی سریع تر در صادرات نساجی. افزایش نرخ رشد صادرات از سطح پیشین (۱۰-۶ درصد به ۲۰-۱۵ درصد) طی ۵ سال آتی.

۴- به کارگیری بخش های فرعی متمرکز مانند ماشین های بافندگی دستی، صنایع دستی، پرورش کرم ابریشم، پشم و نیز نگهداری از میراث فرهنگ غنی هند در این فعالیت ها.

✓ افزایش هزینه های برنامه برای بخش های ماشین های بافندگی دستی، صنایع دستی و پرورش کرم ابریشم و پشم و اجرای موثر طرح های گوناگون برای این بخش ها.

۵- دستیابی به بیشترین ارزش افزوده از طریق کل زنجیره ارزشی صنعت نساجی.

✓ تشویق ریسندگان به شرکت و فعالیت در یکپارچه سازی جوراب بافی و پارچه ها و حتی مواد بافته شده و پرداختن به پتانسیل صادرات از نوع پارچه.

۶- افزایش سهم تولید ناخالص داخلی (GDP) ۲۷ بخش نساجی هند، استخدام و درآمدهای معاملات ارزی خارجی.

انتظار می رود که توسعه کل توسعه ی صنعت نساجی با نرخی سریع تر نسبت به گذشته، سهم آن در GDP را افزایش دهد.

مولفه اصلی ۴- تحلیل SWOT

۳-۴-۱- نقاط قوت

۱- مواد خام متنوع نظیر پنبه، کنف، ابریشم، پشم، الیاف مصنوعی و سایر الیاف ویژه.

۲- صلاحیت درخور توجه در تولید منسوجات پنبه ای:

✓ دومین تولید کننده بزرگ پنبه در جهان.

✓ افزایش تولید پنبه خام از ۱۴ میلیون عدل پنبه در ۲۰۰۱-۲۰۰۰ به ۲۹ میلیون و پانصد عدل در ۲۰۰۹-۲۰۱۰.

✓ افزایش مصرف پنبه از ۱۷ میلیون و سیصد هزار عدل پنبه در ۲۰۰۱-۲۰۰۰ به ۲۵ میلیون عدل

طی ۲۰۰۹-۱۰.

✓ وجود مزاد قابل توجهی برای صادرات.

۳- دومین تولید کننده بزرگ الیاف مصنوعی، بزرگترین تولید کننده پارچه های دست باف و دومین تولید کننده بزرگ ابریشم.

۴- حضور موثر در کل زنجیره ارزشی نساجی از مواد اولیه خام تا کالاهای تکمیل شده.

۵- دارای صنعت ریسندگی رقابتی در سطح جهان، متوسط هزینه ریسندگی پنبه در هند نسبت به سایر کشورها که چین نیز شامل آن می باشد، کمتر است.

۶- دسترسی کافی به نیروی انسانی ماهر با نرخی رقابتی.

۷- توان بی نظیر در تولید انواع ماشین های بافندگی دست باف و صنایع دستی سنتی.

۸- دارای طرح ها و الگوهای متنوع.

۹- وجود حمایت نهادی گسترده از سوی مقامات دولت مرکزی و ایالتی، انجمن های تحقیقاتی نساجی، انجمن های صنعت نساجی، نهادهای آموزشی تکنولوژی و مد نساجی، شوراهای گسترش صادرات.

۱۰- برقراری سیاست های حمایتی از سوی دولت.

۱۱- شالوده ی کارآفرینانه ی بسیار نیرومند.

۳-۴-۲- نقاط ضعف

۱- عقب افتادگی های تکنولوژیکی به ویژه در بخش های بافندگی، تکمیل و دوخت پوشاک.

✓ صنعت توسعه نیافته تولید ماشین آلات نساجی که نیاز به واردات ماشین آلات مدرن و دست دوم را در مقیاس بسیار وسیع، ضروری می سازد.

✓ وجود کمبود مهارت بسیار گسترده در خصوص نیروی کار.

✓ دارا بودن سهمی کم در صادرات جهانی به رغم یدک کشیدن عنوان بزرگترین تولید کننده جهان.

✓ کشور هند در برابر کشورهای رقیب، شرایط نامساعدی داشته و در ابعاد وسیعی دچار محرومیت می باشد.

۲- بخش های بسیار چند پارچه بافندگی، تکمیل و تولید پوشاک.

✓ تولید پوشاک توسط بخش ماشین های بافندگی برقی تمرکززدایی شده که از

تکنولوژی های منسوخ شده استفاده می کنند.

✓ بهره وری پایین بخش ماشین های بافندگی دستی که حدود ۴ میلیون و ۳۳۰ هزار بافنده ماشین بافندگی دستی را در ۲ میلیون و ۸۸۰ هزار واحد کارگاهی استخدام نموده که تنها ۱۱ درصد کل تولید پوشاک را به خود اختصاص می دهد.

✓ تکنولوژی بسیار قدیمی در بخش بافندگی تاری پودی. هند تنها ۲ درصد از سهم متوسط ۱۶ درصدی جهان را در خصوص ماشین های بافندگی بی ماکو در اختیار دارد. در حالی که سهم رقبای آن یعنی چین، پاکستان و اندونزی در این حوزه به ترتیب معادل ۱۵، ۹ و ۹ درصد می باشد.

✓ عدم انعطاف پذیری در قوانین نیروی انسانی به سبب قادر نبودن واحدهای تولید کننده به انجام سفارش های کلان فصلی.

✓ رویه غیر قابل قبول صنعت.

۳-۴-۳- فرصت ها

۱- بازار داخلی امید بخش به واسطه رشد عظیم در GDP و درآمد فرعی. ساختار جمعیتی مطلوب با موضوع درآمد کلان جمعیت مشغول به کار.

۲- مراحل برنامه ی سهمیه بندی و بهبود متعاقب در دسترسی به بازار. اکثر کشورهای توسعه یافته شاهد انحطاط صنعت نساجی و پوشاک خود خواهند بود. این پدیده فرصتی جدید برای صادرات کشورهای در حال توسعه که هند نیز شامل آن می باشد، فراهم می نماید. به علاوه، طی ده سال آتی، پیش بینی می شود که از نرخ رشد صادرات نساجی و پوشاک چین به واسطه هزینه های فزاینده و افزایش تقاضای داخلی، کاسته شود. گفتنی است که میزان صادرات چین برای سایر کشورهای آسیایی که هند نیز شامل آن می باشد در نظر گرفته شود، آزاد است.

۳- برقراری سیاست های حمایتی و انگیزه های مضاعف برای سرمایه گذاری و مدرنیزه سازی.

۴- پتانسیل عظیم استفاده نشده جهت توسعه منسوجات فنی.

۵- درآمدها و هزینه های فزاینده زندگی در کشورهای رقیب هند در بازار بین المللی نساجی و پوشاک، فرصتی عظیم برای هند جهت سرمایه گذاری فراهم می نماید.

۶- افزایش هزینه بسیار برای زیرسازی و برنامه های جامع اجتماعی از سوی دولت.

۳-۴-۴- تهدیدات

- ۱- هزینه بالای مواد اولیه و کاهش توان خرید افراد به واسطه تورم زیاد.
- ۲- پیشرفت کند توسعه زیرسازی، در دسترس بودن نیرو و...
- ۳- هزینه بالای دستیابی به استانداردهای محیطی سختگیرانه.
- ۴- شرایط نامساعد نرخ مبادلات.
- ۵- رقابت فزاینده کشورهای رقیب از طریق جا به جا نمودن ارقام نرخ مبادلات.
- ۶- مقررات سودمند یا با صرفه برای رقبای نزدیک در بازارهای اصلی.
- ۷- استمرار روندهای بازگشتی برای دوره فراگیر، سایه خود را بر صنعت نساجی خواهد فکنند.

مؤلفه اصلی ۵- خلاصه ای از راه حل های پیشنهادی و انتخاب های مورد نظر

۳-۵-۱- سرمایه گذاری تشویقی
صنعت نساجی هند تا پایان برنامه دوازدهم و به منظور تأمین تقاضای صورت گرفته، نیاز به سرمایه گذاری به میزان ۲۰۰ هزار کرور روپیه دارد. قابل ذکر است که بخش های ریسندگی، بافندگی و تکمیل نیازمند سهم قابل ملاحظه ای از این سرمایه گذاری می باشند. این بخش ها به منظور تولید کالا و خدمات، نیاز به سرمایه گذاری کلانی داشته و برگرداندن بخش کمی از این سرمایه، از ویژگی آنها می باشد. از این رو نیاز به سرمایه گذاری های تشویقی از طریق کمک های مالی افزایش می یابد. از این رو ادامه یافتن طرح سرمایه گذاری بهینه سازی تکنولوژی (TUFS) در ارتباط با بازمینی ها و اصلاحات دوره ای، امری حیاتی می باشد. همچنین لازم است که طرح TUFS با سایر طرح ها مانند طرح های توسعه خوشه ای همراه گردد و اگر لازم است، طرح های نوینی برای تمرکز بر مدرنیزه سازی ماشین های بافندگی دست باف، صنایع دستی، ماشین های بافندگی برقی، کنف، ابریشم و پشم، معرفی گردند.

۳-۵-۲- توسعه منابع انسانی

فقدان نیروی انسانی ماهر، مشکل بزرگی است که رشد صنعت نساجی هند را تحت تأثیر قرار داده است. به منظور فائق آمدن بر شکاف مهارتی عظیم نیروی کار، وزارتخانه نساجی طرح توسعه مهارتی جامعی را آغاز نموده تا از مهارت های

قابل استفاده در بخش های گوناگون (منسوجات، پوشاک، ماشین های بافندگی دست باف، صنایع دستی، پرورش کرم ابریشم، کنف و...) بهره برده و طی دوره ای ۵ ساله حدود دو میلیون و ۶۷۰ هزار فرد را آموزش دهد. این طرح به طور ویژه قراردادی بوده تا نیازمندی های کلیدی بخش های صنعت نساجی را تحت پوشش قرار داده و رابطه ای مستقیم با نیازمندی های شغلی فراهم سازد. جدا از بهینه سازی زیربنایی موجود و منابع مجموعه ها در داخل وزارتخانه نساجی، مشارکت بخش خصوصی در برنامه های آموزشی باید ویژگی اصلی این طرح باشد.

۳-۵-۳- تقویت قالب کار سازمانی

علاوه بر وجود قالب کار سازمانی برای حمایت از بخش نساجی، مکانیزم های سازمانی اضافی ذیل نیز ایجاد خواهند شد:

- (a) کمیته مشورتی پنبه با تضمین وجود پنبه کافی برای مصرف داخلی توسط سفارش به موقع به واحدهای مناسب.
- (b) تشکیلات کمیته مشورتی نخ برای تهیه ترانامه نخ به منظور تضمین در دسترس بودن کافی نخ برای ماشین ها.
- (c) راه اندازی برنامه ی تکنولوژی در خصوص منسوجات فنی و ایجاد مراکز عالی در زیر گروه های شناسایی منسوجات فنی.
- (d) ایجاد یک اعتبار مالی توسعه کنف برای تلاش های R&D در توسعه ماشین آلات مدرن بخش کنف.

(e) برپایی آنجمن مشورتی MMF به همراه کلیه سهامداران به منظور کنترل تعرفه مالیات بر مصرف و سایر امتیازات انحصاری و اتخاذ رویکردی جامع جهت حل مشکل تولیدکننده MMF.

(f) دایر نمودن آنجمن اداری برای ترویج بخش پنبه ۲۹، Elsvin و ارگانیک ۳۰.

(g) بازگشایی مجدد آنجمن مرکزی پشم بر اساس خطوط مشی انجمن مرکزی ابریشم و به منظور اجرای موثر طرح ها و سیاست های گوناگون و دستیابی به اهداف مورد نظر.

(h) افزون بر این، موسسات در شرف تعطیلی مانند موسسه هندی تکنولوژی ماشین های بافندگی دستی، آنجمن تحقیقات نساجی و مراکز خدمات ماشین های بافندگی برقی و غیره، تقویت و

مدرنیزه خواهند شد.

۳-۵-۴- تصحیح استثنای مالی

مالیات کالاهای داخلی (مالیات غیر مستقیم)، تعرفه های گمرکی و سایر مالیات ها به مواد اولیه گوناگون و محصولات تکمیل شده بخش نساجی، دائماً کنترل خواهند شد و اقدامات مناسب و چاره ساز با همکاری صنعت و وزارتخانه های بازرگانی و صنایع و دارایی، اتخاذ خواهند شد.

۳-۵-۵- تشویق بخش داخلی تولید ماشین آلات نساجی

به واسطه پتانسیل عظیم بخش داخلی تولید ماشین آلات نساجی از حیث فرآیند مدرنیزه سازی در حال پیش روی صنعت نساجی، ایجاد ظرفیت مناسب در این بخش ضروری می باشد.

۳-۵-۶- توسعه بخش منسوجات فنی

با جهانی سازی اقتصاد هند و افزایش انتظارات و ظرفیت از طبقه ی متوسط، حجم بازار منسوجات فنی طی ۲۰۰۱-۲۰۰۲ الی ۲۰۰۷-۲۰۰۸، به میزان ۱۸ درصد رشد نموده و انتظار می رود تا سال ۲۰۱۳-۲۰۱۲، این رقم سالیانه به میزان ۱۱٪ افزایش یافته و پس از آن، تا سال ۲۰۲۰، ۸-۶ درصد اضافه گردد. با این وجود، اگر دخالت های تحریک آمیز صورت پذیرد، رشد صنعت منسوجات فنی می تواند تا سال ۲۰۲۰، سالیانه ۱۵-۱۲ درصد گردد.

۳-۵-۷- پرداختن به مشکل تنگنای زیرساختاری

متأسفانه مشکل زیربنایی توسعه نیافته به صورت معضلی جدی باقی مانده که بر توسعه صنعتی (شامل توسعه صنایع نساجی) تأثیرگذار می باشد. همچنین به منظور بهبود زیربنای فیزیکی و اجتماعی مراکز نساجی (مانند تأمین انرژی کافی و تمام نشدنی در نرخ های رقابتی) نیاز به تلاش های برنامه ریزی شده ای وجود دارد. وزارتخانه نساجی دائماً به کنترل مشکلات زیرساختاری صنعت نساجی پرداخته و طی همکاری با دولت ایالتی، اقداماتی به موقع و مناسب را برای حل این مسائل اتخاذ می نماید. علاوه بر این، با برگزاری پارک های جامع نساجی و خوشه های کلان برای ماشین های بافندگی دستی، ماشین های بافندگی برقی و صنایع دستی به صورت شراکت

خصوصی - عمومی، باید به مسائل زیربنایی پرداخته شود.

۳-۵-۸- بهبود مدیریت زنجیره تأمین پنبه: کشور هند طی دهه آتی دارای مازاد پنبه خواهد بود. لذا مسائل مدیریتی تأمین برای وزارتخانه نساجی اهمیتی حیاتی پیدا کرده که نیاز است از طریق یک شگرد سیاسی مناسب، بدان پرداخته شود. به علاوه، موسسات در شرف برکناری مانند شرکت ملی توسعه ماشین های بافندگی دست باف، تقویت خواهند شد.

۳-۵-۹- پنبه ارگانیک، *survin* و *ELS* پنبه *survin* تنها لیفی است که امروزه در سرتاسر جهان به طور تجاری در دسترس بوده و قابلیت ریسندگی آن تا نمره ۲۴۰ می باشد. بیشترین میزان تولید *survin* حدود ۳۶ هزار عدل ۱۷۰ کیلوگرمی بوده که در سال ۹۰-۱۹۸۹ به حاصل گردید. با این وجود، تولید *survin* به طور پیوسته ای طی سالیان به پایان رسیده و در حال حاضر ۳۰۰ میلیون تن (یعنی حدود ۱۲۵۰ عدل) می باشد. سیاست اتخاذ شده در خصوص پنبه *survin* و ارگانیک قصد دارد تا جلوی کاهش بیشتر مساحت زیر کشت لیف *survin* را گرفته و از منقرض شدن این لیف جلوگیری نماید. گفتنی است که یک پکیج رایانه ای ویژه برای نگهداری طولانی محصول و زنده نگاه داشتن میل و رغبت کشاورزان فعلی *survin* ایجاد گردیده است.

پنبه ارگانیک پاسخگوی نگرانی های محیطی: لیف پنبه ارگانیک یک لیف مهم و حیاتی برای کشاورزی هند محسوب می گردد، چرا که زراعت ارگانیک تنها ابزار نیرومند موجود برای بخشش حیات دوباره به اراضی کشاورزی زهکشی شده/ در حال زهکشی کشور می باشد. همچنین این لیف دارای مزیتی منحصر به فرد نسبت به سایر االیاف موجود در کشور بوده و آن این است که این لیف دارای زنجیره ارزش افزوده پیوسته در حال بهبودی می باشد. از این رو، بخش ارگانیک شایستگی کسب توجه ویژه از سوی دولت هند به واسطه R&D مناسب، افزایش تسهیلات، تهیه کیفیت و کمیت مناسب پنبه *GM* با قیمت های بسیار رقابتی را دارا می باشد.

۳-۵-۱۰- سایر االیاف طبیعی برای افزایش تولید االیاف طبیعی مانند موز، آناناس، سیسال / *Agave*، کنف / *Nettle*، کتان و غیره زمینه هایی وجود دارد. تولید چنین االیافی باید از سوی دولت و سایر سهامداران، تشویق گردد.

۳-۵-۱۱- کد مشترک مطلوبیت در سیستم تجارت جهانی نوظهور، به منظور دستیابی به صادرات جهانی بیشتر، در نظر گرفتن هند به عنوان معیاری جهانی برای مقبولیت اجتماعی در تولید منسوجات و پوشاک، امری مهم است. کد مشترک مطلوبیت برای صنعت نساجی با تمرکز ویژه بر بخش های پوشاک، ماشین های بافندگی دست باف و فرش، ایجاد گردید. کد مشترک مطلوبیت به مسائلی مانند مقبولیت اجتماعی و محیطی، مسائل امنیت اجتماعی، استانداردهای نیروی انسانی، مسائل ایمنی و محیطی فضای کار و... خواهد پرداخت.

۳-۵-۱۲- رویکرد خوشه ای به منظور گرد هم آوری مزایای صرفه جویی در تولیدات انبوه و برای تبدیل واحدهای کوچک و از هم پاشیده به نهادهای مناسب رشد و ترقی، رویکرد خوشه ای باید توسط دولت ترویج یابد. برای تبدیل نمودن واحدهای کوچک به واحدهای پایدار و مستقل، مراکز تسهیلاتی کمیته بنیاد جامعه (CFC) ۳۱، بر پا شده اند. به منظور فراهم نمودن حمایت مالی/سیاسی و نیز قالب تنظیمی لازم برای تشویق توسعه نهادهای مناسب رشد و ترقی که صنعتگران و موسسات نوپای کوچک (فردی و جمعی) را توانمند می سازد، کمک هایی برای حمایت زیرساختاری از خوشه های ماشین های بافندگی دستباف تحت رویکرد خوشه ای توسط برپایی و یا ارتقای زیرساختار موجود به تولید تسریع شده و بهبود کیفیت محصول، ارائه گردید.

مساعدت های مالی صورت گرفته از سوی بانک ها نیز تهیه اعتبار برای بافندگان را که در حال حاضر به صورت مجموعه های تولیدکنندگان، کنسرسیوم ها و گروه های خودیاری طبقه بندی می گردند، تسهیل می نماید. امنیت اجتماعی و تسهیلات رفاهی نیز حمایت از سلامت و بهداشت بافندگان ماشین های بافندگی دستباف را به

عمل آورده که به افزایش بهره وری آنها اضافه نموده است.

۳-۵-۱۳- سیاست های ویژه بخش نساجی
۳-۵-۱۳-۱- بخش ماشین های بافندگی دستباف

✓ تجدید نظر در خصوص طرح خروجی کارخانه از طریق به حساب آوردن مجمع اولیه بافندگان، مجمع *Apex*، انجمن بافندگان، به انضمام شرکت ملی توسعه ماشین های بافندگی دستباف (NHDC) در طرحی که یارانه را برای رنگزها و مواد شیمیایی به میزان ده درصد افزایش می دهد.

✓ فراهم نمودن اعتبار رسمی بیشتر برای بافندگان از طریق طرح تأمین بودجه احتیاطی و کمک هزینه با سود پنج درصد به همراه اعتبار بازرگانی توسط *STCGTMS* جهت صادر نمودن تعداد زیادی کارت اعتباری بانکی.

✓ همکاری طراحان حرفه ای و بافندگان در همان سطوح ابتدایی و برپایی مراکز منطقه ای برای طرح های مبتنی بر وب با کیفیت بالای پیوسته در روندهای بازار براساس گرایشات بازار درحالی که اطلاعات مربوط به آخرین طرح ها و مدها به زبان های بومی، ملی و منطقه ای باشد.

✓ استراتژی های بازارها به منظور گسترش در سرتاسر جایگاه های ویژه، بهره برداری از بازار صادرات و بخش های خریدار ویژه به درآمد و ضوابط منطقه ای مبتنی بر یک هدف. به کارگیری احتمالی سیستم های جدید مبتنی بر تکنولوژی: (۱) بازاریابی بر اساس وب، (۲) تسهیلات بازاریابی *E-chopal*.

✓ تعداد بافندگان ماهر در ارتباط با سازمان های بازاریابی، مراکز صادرات، بازارها برای فروش محصولات بافندگان. تعداد رویدادهای بازاریابی و مساعدت های فراهم شده باید افزایش یابد.

✓ برندسازی محصولات؛ برای تبدیل بخش ماشین های بافندگی دستباف به یک بخش ایده آل و نیز اجرای برنامه های تولید گسترده برند در داخل و خارج کشور، باید از نمادهای جوان پسند استفاده نمود.

✓ افزایش تسهیلات بازاریابی از ۱۰ به ۲۰ درصد، باید به طور برابر میان دولت های ایالتی و مرکزی جهت فروش محصولات ماشین های بافندگی دستباف تقسیم گردد.

✓ به منظور تشویق بافندگان ماشین های

بافندگی دستباف، قیمت های مواد خام نظیر نخ باید تعدیل گردد. موسسات اعتباری نیز به منظور تأمین اعتبار کافی برای هزینه ای که به لحاظ مالی کنترل پذیر می باشد، باید تقویت شوند.

✓ مزایای بیشتر GSP (سیستم پردازشی تعمیم یافته) برای محصولات ماشین های بافندگی دستباف.

✓ افزایش پرداخت دستمزد از سوی تشکیلات ماشین های بافندگی دستباف تا تعداد بیشتری از بافندگان بتوانند تحت پوشش قرار گیرند.

✓ سرمایه اصلی اعتبارات مالی برای هر خوشه می تواند همراه با ACASH/NHDC تا ۶۰٪ از پرداختی ها به بافندگان را بلافاصله پس از وصول کالاهای بافندگان همراه با قدردانی از آژانس های خرید در خصوص ارزش و کیفیت کالاهای ماشین های بافندگی دستباف، تأمین نماید.

✓ توافق با آژانسی که سرمایه اصلی اعتبارات مالی و مراکز خرید، توسط آن تعیین شده و بنگاه های خرید می تواند بر روی اوراق قضایی در خصوص پرداخت در دوره ای ویژه ثبت گردد. این سیستم، پرداخت به موقع بافندگان برای تأمین منابع آنها را تأمین خواهد نمود.

✓ بهبود امکانات مراکز خدماتی کارگران (WCS) ۳۲، موسسه هندی تکنولوژی های ماشین های بافندگی دستباف (IHTS) ۳۳ و تسهیلات R&D باید هر چه سریع تر برپا گردد.

✓ تعداد زیادی از بافندگان باید تحت حمایت شبکه امنیت اجتماعی قرار گیرند؛ مانند: طرح بیمه سلامتی و MGBBY.

✓ تقارب طرح های ماشین های بافندگی دستباف میان وزارت توسعه روستایی و وزارت صنایع کوچک و متوسط (با توجه ویژه به khadi).

۳-۵-۱۳-۱-۱- ابتکارات محیطی

ماهیت دوست دار محیط زیست محصولات ماشین های بافندگی دستباف، پذیرش آنها را برای کشورهایی که دارای موانع غیر گمرکی سختگیرانه ای می باشند، بسیار آسان می گرداند. به همین علت، عرضه بین المللی این کالاها به منظور به نمایش گذاشتن طرح های بدیع و معاصر جهت پایدار نمودن خدمات مدیریت زنجیره ارزشی از طریق بازاریابی محیطی با پشتکار بالا، مورد نیاز است.

۳-۵-۱۳-۲- بسته احیا، اصلاح و بازسازی بخش

ماشین های بافندگی دستباف

بخش ماشین های بافندگی دستباف دومین تولید کننده بزرگ فرصت شغلی در هند پس از بخش کشاورزی می باشد. با این وجود، اغلب شرکت های تعاونی ماشین های بافندگی، دستیابی به اعتبار را مشکل می دانند؛ چرا که دیون آنها فراتر از حد پیش بینی شده است. برای حل این مشکل، دولت پیشنهاد استفاده از بسته احیا، اصلاح و بازسازی بخش ماشین های بافندگی دستباف را ارائه داد (به ارزش مالی تقریبی ۳۰۰۰ کرور روپیه). در فاز نخست، این بسته باید طی ۶ مرحله که تمرکز ذاتی بر بافندگان ماشین های بافندگی دستباف دارند، اجرا گردد. گفتنی است که این امر موجب منفعت بردن حدود ۲۰۰۰ هزار بافنده می گردد.

۳-۵-۱۳-۳- خوشه های جدید کلان برای ماشین های بافندگی دستباف

طی دو سال گذشته چهار خوشه کلان ماشین های بافندگی دستباف در بنارس (Uttar Pradesh)، Virudhunag، Sive Sagar (Assan)، Tamil Nadu) و مرشدآباد (بنگال غربی) برپا گشتند. به منظور افزایش تولید و بهبود زیربنای بخش ماشین های بافندگی دستباف، دولت خوشه های کلان دیگری نیز در ایالت های گوناگون هند برپا خواهد نمود.

۳-۵-۱۳-۲- کنف

۱- برای تضمین تولید بیشتر کنف خام و بنا نمودن زنجیره تأمین استوار جهت فراهم نمودن قیمت های درآمدزا برای تولید کنندگان کنف.

(a) توزیع دانه های کنف تایید شده تحت قیمت هایی یارانه ای که نسبت به قیمت دانه های تایید نشده کمتر می باشد.

(b) تأسیس و برپایی مراکز آموزش و اطلاعات کشاورزان کنف با عنایت به فعالیت های بنیادی بهبود یافته، اتخاذ رویکردهایی برای افزایش کیفیت علمی، قیمت های بازار و روندهای آتی بازارها و... و آموزش کشاورزان با توجه به اندازه گیری رطوبت محتوی کنف و درجه بندی کنف خام.

۲- جهت تضمین سازی صنعت کنف.

(a) توسعه و تجاری سازی فرآیند و ماشین آلات مدرن،

(b) حمایت از مدرنیزه سازی توسط اختصاص یارانه به سرمایه گذاری کلان،

(c) اجرای طرح های تسهیلات رفاهی به منظور تضمین شرایط بهتر کاری و ارتقای انگیزه ها و سطح رضایت کارگران مشغول به کار در صنعت کنف.

(d) تضمین مدیریت جامع کیفیت (TQM) ۳۴ و بهبود بهره وری، مصرف اقتصادی انرژی و حذف ضایعات در فرآیندهای تولید کنف.

(۳) توسعه محصول، گوناگونی و ترویج راه هایی برای مصارف ابتکاری محصولات کنف.

(a) پشتیبانی، مساعدت، هماهنگی علمی، پژوهش های تکنولوژیکی و اقتصادی مربوط به مواد، تجهیزات، روش های تولید، توسعه تولید شامل افزایش مواد خام جدید، تجهیزات و روش ها برای استفاده در صنعت کنف.

(b) ایجاد تسهیلات و شرایط زیربنایی لازم جهت توسعه و متنوع نمودن تولیدات کنف توسط کمک به کارفرمایان اقتصادی، صنعتگران، متخصصین، طراحان، تولیدکنندگان، صادرکنندگان و آژانس های غیر دولتی.

(c) افزایش استفاده از کنف در منسوجات فنی به خصوص در ژئوتکستایل ها در مهندسی معدن، آسترکشی تانک های آبیاری، کاربردهای منسوجات مورد استفاده در کشاورزی و نیز به تعویق انداختن مشکلات فرسایش خاک. افزایش استفاده از کنف در سایر منسوجات فنی مانند، medi-tech، auto-tech.

(d) ترویج متعارف سازی محصولات کنف.

۴- ترویج محصولات کفنی در بازارهای داخلی و بین المللی.

(a) برقراری زنجیره تأمین برای ارتقای بازاریابی محصولات کفنی در بازار داخلی توسط (i) گشایش بازارهای خرده فروشی (ii) تأسیس انبارهای موجودی عمده (iii) تنظیم جلسات خریداران/فروشندهگان (iv) کارگروه های تعاملی (v) شرکت در تشکیلات نمایشگاه ها و...

(b) کمک به گروه های خودیاری بانوان (WSHG) ۳۵، تشکیلات غیر دولتی (NGO) ۳۶، صنعتگران، سایر کارفرمایان اقتصادی در بخش های مرکز زدایی شده توسط تمدید طرح های حمایت از بازار برای بازاریابی محصولات گوناگون کنف.

(c) نگهداری و بهبود بازارهای موجود و توسعه بازارهای جدید در داخل و خارج کشور برای تولیدکنندگان کنف.

(d) هدایت زمینه یابی بین المللی بازار و معرفی راهبردهای بازار در هم صدایی با تقاضا برای چنین تولیدکنندگانی در بازارهای داخلی و بین المللی.

(e) حمایت از مشارکت صادرکنندگان کنف و کارفرمایان اقتصادی در نمایشگاه های بین المللی، نشست های خریدار-فروشنده و ضمانت نمایندگی های تجاری دولت-صنعت جهت اکتشاف بازارهای جدید و احیای مجدد پیوندهای مفقود شده بازار.

(f) ایجاد استانداردهای بین المللی برای محصولات کنفی به ویژه منسوجات فنی مانند ژئوتکستایل ها و افزایش حوزه به کارگیری این مواد در کاربردهای متنوع.

(g) ایجاد برجسب سبز برای الیاف کنف و قرارداد در اختیار بودن آن در کشورهای مصرف کننده بین المللی.

(h) ارتقا و ترویج اصول و فرمولاسیون آمارهای صنعت کنف.

۵- اتمام مأموریت تکنولوژی کنف و حرکت به سوی جلو.

(a) مجمع ملی کنف جهت انجام مأموریت تکنولوژی کنف در یازدهمین برنامه ۵ ساله که در مارس ۲۰۱۱ پایان می گیرد، مسئول بوده و پیشنهاد شده است که این مسئولیت برای دو سال دیگر نیز (۲۰۱۲-۲۰۱۴) تمدید گردد.

(b) اگر توسعه عملیات فن آوری کنف (JTM) ۳۷ مورد قبول واقع نشود، هیات ملی کنف (NJB) ۳۸ به اجرای طرح ها از سرمایه خویش ادامه خواهد داد، چرا که این طرح ها مبتنی بر نتایج بوده و ادامه یافتن آنها تا سال ۲۰۱۶ به ارتقا و توسعه صنعت کنف در دستیابی به اهداف مطلوب، کمک خواهد نمود.

۷- برپایی و عملیاتی نمودن پارک های کنف: بر طبق مأموریت چهارم JTM، پیشنهاد شده است که ده پارک کنف برپا گردد. فعالیت های ساختمان سازی پارک ها باید طی دوره JTM تکمیل شوند، اما عملیاتی شدن مدت زمان بیشتری را به خود اختصاص داده و تا سال ۲۰۱۶، تجاری سازی انجام خواهد شد.

۳-۵-۱۳-۳- آبریشم

دستور العمل های راهبردی برای صنعت آبریشم هند جهت تقویت R&D و افزایش بازده و بهره وری این بخش بوده (مانند کشت توت سفید و غیر سفید، تولید پیله کرم آبریشم تا بافندگی و محصولات ارزش افزوده) تا شکاف میان تقاضا

و موجودی را پر نماید (از هر دو حیث کیفیت و کمیت آبریشم).

راهبردهای قابل اتخاذ برای این بخش شامل موارد زیر خواهد بود:

۱- افزایش اعتماد به R&D در خصوص روش های علمی افزایش کیفیت و بهره وری آبریشم در دو مرحله مجزا، یعنی مراحل قبل از پیله و پس از آن.

۲- در مرحله پیش از پیله، ابتکارات R&D مانند توسعه نژادهای کرم آبریشم و غذای آنها (توت سفید و گیاهان میزبان

Vanya Silk)، گسترش روش های تکثیر کلونال، بهبود سلامت و حاصلخیزی خاک و شگردهای زراعت باید معرفی گردند. توسعه سیستم پیش بینی و پیش آگهی بیماری، مدل ها و تکنیک های کشاورزی اقتصادی و مکانیزاسیون در پرورش کرم آبریشم نیز باید اتخاذ گردند.

۳- مناطق موجود و بالقوه برای توسعه کرم آبریشم در کشور باید از طریق تصاویر ماهواره ای ISRO تعیین شده و طرح ها به روشی موزون در مناطق جدید غیر سنتی اجرا شوند. لذا توسعه تکنولوژی ها و تجاری سازی باید با همکاری آنجمن ملی توسعه تحقیقاتی صورت پذیرد.

۴- در مرحله پس از پیله، به منظور ارتقای سطح دانش در روش شناسی های جدید، تکنیک ها، ابزارها، محصولات و سطح کیفی صنعت آبریشم و صنایع هم پیمان، باید تحقیقاتی مقدماتی صورت گیرد. به علاوه، برای ایجاد کیفیت نیز باید به توسعه نخ پیچی بهبود یافته، بافندگی و ابزارهای پردازشی جهت آبریشم با هزینه های پایین، تأکید گردد.

۵- تقویت فعالیت های توسعه ای: به کار گرفتن تکنولوژی های حاصل شده در آزمایشگاه های تحقیقاتی از طریق تلاش پیوسته و گسترده برای توسعه پرورش کرم آبریشم، ضروری می باشد. تقویت فعالیت های گسترده باید با همکاری ایالات و طبقه بندی برنامه های آموزشی / کارآموزی در سطوح مختلف صورت گیرد. به علاوه، ایالت باید بر فراهم نمودن ترتیبات ساختاری مناسب برای سهامداران در صنعت آبریشم در کل زنجیره ارزشی یعنی از کشاورزان تا بافندگان، ترغیب شود.

۶- ساختارهای سرمایه گذاری مناسبی باید برای تشویق پرورش دهندگان کرم آبریشم، ریسندگان و بافندگان به ارتقای مهارت ها و تکنولوژی ها تنظیم گردد.

۷- تسهیل در دسترس بودن آبریشم مرغوب برای

بافندگان و توجیه ساختار تعرفه،

طی افزایش تولید آبریشم برای بخش بافندگی داخلی، مکانیزم مناسبی باید جهت تسهیل در دسترس بودن کافی نخ آبریشمی خام برای بخش بافندگی و ساختار تعرفه معکوس در زنجیره ارزشی آبریشم اتخاذ گشته تا تولید محصولات زنجیره ارزشی را حین حمایت از معاش پرورش دهندگان کرم آبریشم، ارتقا بخشد.

۸- طرح های استنتاجی، اصلاحی و اجرایی برای توسعه زیرساختارهای اصلی پرورش کرم آبریشم، افزایش سطح کشت گیاهان (خوراک کرم های آبریشم)، ارتقای روش های ذخیره آب و حفظ رطوبت، بهبود زیربنای تکثیر دانه برای تولید دانه کرم آبریشم بر اساس استانداردهای کیفی مناسب، پیشرفت زیربنای بافندگی، تکمیل، رنجرزی، چاپ برای ایجاد کیفیت در محصولات آبریشمی بر اساس تقاضای بازار و توسعه مهارت در کلیه مراحل زنجیره تولید آبریشم.

۹- اتخاذ رویکرد خوشه ای برای پیشرفت همه جانبه آبریشم و پرورش کرم آبریشم در نواحی سنتی و غیر سنتی

۱۰- اتخاذ اقداماتی ویژه برای تنوع و توسعه تولید جهت پیشرفت طراحی ها، ساختارها و مواد اساسی که می تواند در تولید محصولات آبریشمی تجاری استفاده گردد. برای ایجاد آگاهی و بهبود موارد مصرف آبریشم و محصولات آن در زمینه های جدید مانند کاربردهای بیوپزشکی در صنعت دارویی، کاربردهای مربوط به جراحی، زمینه های مهندسی ژنتیک، آرایشی، صنایع دستی، صنعت سرامیک، بخش ورزش برای تولید چوب های هاک که از جنس چوب درخت توت سفید می باشند، قایق های کریکت، صنعت صابون و نفت، خوراک مرغ و خروس، صنعت هواپیمایی و... ابتکاراتی لازم می باشد.

۱۱- به منظور ارتقا و به شهرت رساندن آبریشم هند به عنوان یک برند در بازار جهانی، تلاش همه جانبه ای باید صورت گیرد. پیشرفت کلی آبریشم هند باید برای ایجاد آگاهی در خصوص الگوهای سنتی نیرومند و انحصاری، انجام شود.

۱۲- آبریشم های Vanya باید به عنوان آبریشم های دوست دار محیط زیست، ارتقا یابند. اعتبارگذاری کل فرآیند (از طریق آژانس های تحت لیسانس مورد تأیید به منظور دستیابی به گواهینامه آبریشم دوست دار محیط زیست) و نیز حمایت از R&D باید برای ارتقای بسته های تکنولوژیکی

فراهم گردد. با علم به این که کل زنجیره ارزشی آبریشم Vanya در بخش سازمان نیافته قرار دارد، برای تقویت نقش آفرینان سازمان نیافته، نیاز به NGO های مشهور، ضروری حس می گردد.

۱۳- استفاده از آلیاف آبریشم Vanya مخلوط با پنبه، پشم و آبریشم توت می تواند برای افزایش ارزش افزوده کل آلیاف، تشویق گشته و منجر به تولید پارچه های اعلا، گران قیمت و منحصر به فرد گردد.

۱۴- دولت ملزم است تا تعرفه واردات آبریشم خام را از سطح ۳۰٪ کنونی با افزایش دسترس پذیری آبریشم برای بافندگان آن، توجیه نماید.

۳-۵-۱۳-۴- پشم

اقدامات مالی

✓ توجیه تعرفه واردات برای پشم و تاپس های پشمی

اقدامات غیر مالی

✓ افزایش تولید پشم فرش و پشم کوهستانی

✓ کاهش نرخ مرگ و میر گوسفندان از ۱۵-۱۲ به ۵-۳ درصد

✓ پژوهش گروهی با پیشگامان جهانی پشم

✓ معرفی حمایت از بازاریابی و درجه بندی

✓ تقویت انجمن توسعه پشم

۳-۵-۱۳-۵- صنایع دستی

برای ایجاد ظرفیت برای صنعتگران صنایع دستی هند و قادر نمودن تولیدکنندگان و صادرکنندگان جهت دریافت استانداردهای بین المللی و نفوذ به بازارهای بین المللی، ابتکارات راهبردی ذیل باید طی ۵ سال آتی اتخاذ گردد:

۱- افزایش ظرفیت تولیدکنندگان جهت افزایش تنوع و نیز بهبود کیفیت صنایع برای پاسخ به فرصت های بازار.

۲- تسهیل دستیابی به بهترین تکنولوژی، فرآیند و تکنیک ها.

۳- تسهیل تجارت با تاکید ویژه بر توسعه صادرات.

۴- تنظیم برنامه هایی برای توسعه بازار.

۵- اختصاص تسهیلات رفاهی برای صنعتگران صنایع دستی.

۶- اتخاذ رویکرد خوشه ای.

۷- پیشرفت تکنولوژی.

۸- اقدامات حمایت کننده بازار مانند حمایت از

صادرکنندگان در تولید و شناسایی بازار، ایجاد برند، مسائل IPR۴۰، قوانین مربوط به نیروی انسانی و سایر موانع غیر تعرفه ای مانند توازن نرخ معامله، حمایت از ایجاد برند در داخل و خارج کشور.

۹- رویدادهای بازاریابی سازمان یافته مانند نمایشگاه ها، بازارهای صنایع دستی، بازارهای صنعت گری، نمایشگاه ها و فستیوال های موضوعی برای بازاریابی مستقیم از سوی صنعتگران.

۱۰- فراهم نمودن زیربنای بازاریابی مانند شبکه های تبلیغاتی و قطب های بازاریابی.

۱۱- تسهیلات انبارداری و بازارهای شهری در مکان های مهم تجاری.

۱۲- اجرای طرح های خدمات اجتماعی مانند بیمه بهداشت عمومی جهت تحت پوشش قرار دادن سازندگان صنایع دستی.

۱۳- به کارگیری ابتکارات اینترنتی مانند www.craftclusterofindia.in و www.themecrafts.in های برای به نمایش گذاردن صنایع دستی به عنوان سکوی بازاریابی برای گروه های تولید کننده و صنعتگران داخلی.

۱۴- تلاش های متمرکز برای شناسایی و احیای صنایع دستی ضعیف.

۱۵- ۴۰ جایزه ملی برای صنعتگران برجسته صنایع دستی و بافندگان ماشین های بافندگی دستباف در شناخت مهارت های بدیع و همکاری برای توسعه صنایع دستی ضعیف.

۱۵- ۴۰ جایزه ملی برای صنعتگران برجسته صنایع دستی و بافندگان ماشین های بافندگی دستباف در شناخت مهارت های بدیع و همکاری برای توسعه صنایع دستی ضعیف.

۱۴- ۱- ابتکارات راهبردی و انتخاب های سیاسی که در

فعالیت های صنعتی مربوطه.

۳-۵-۱۴- سیاست واحدهای تأمین انرژی

فضایی عملی جهت ایجاد سیاست هایی برای واحدهای تأمین انرژی در خصوص ایفای موثر نقش و تولید مزادها برای سرمایه گذاری و توسعه باید از سوی وزارتخانه ایجاد گردد. همچنین وزارتخانه باید به امضا نمودن یادداشت تفاهم ۴۱ با واحدهای تأمین انرژی و کنترل کاربرد آنها بر اساس شاخص هایی که مورد توافق یادداشت تفاهم می باشد، ادامه دهد.

۶- اولویت دهی راه حل های پیشنهاد شده و انتخاب های مورد نظر

جدول ذیل حاوی راه حل ها و سیاست ها، اولویت، تأثیر و ترتیب دهی راه حل های پیشنهاد شده و انتخاب های سیاسی و اولویت دهی آنها می باشد. به واسطه طبیعت مسئولیت های وزارتخانه که از تولید، بازاریابی و صادرات محصولات نساجی تغییر می کند، کلیه ابتکارات دارای اولویت بالایی می باشند.

بخش ۴: اجرای چهارچوب و اجرای برنامه

۴-۱- ابتکارات راهبردی

ابتکارات راهبردی و انتخاب های سیاسی که در

راه حل ها و سیاست ها	اولویت	تأثیر	ترتیب دهی
تشویق به سرمایه گذاری برای توسعه و مدنیزه سازی	بالا	بالا	میان مدت
توسعه منابع انسانی و ارتقای مهارت ها	بالا	بالا	میان مدت
توسعه منسوجات فنی	بالا	بالا	میان مدت
ارتقای صادرات	بالا	بالا	میان مدت
تقویت قالب کاری نهادی	بالا	متوسط	میان مدت
تصحیح استثناهای مالی	بالا	بالا	میان مدت
ترقیع بخش ماشین های بافندگی دستباف	بالا	متوسط	میان مدت
ارتقای بخش صنایع دستی	بالا	متوسط	میان مدت
ارتقای بخش کنف	بالا	متوسط	میان مدت
ارتقای بخش آبریشم	بالا	متوسط	میان مدت
کد مشترک مطلوبیت	بالا	متوسط	میان مدت
توسعه خوشه	بالا	بالا	میان مدت
بهبود مدیریت زنجیره ارزشی	بالا	متوسط	کوتاه مدت
پرداختن به گلوگاه های زیربنایی	بالا	متوسط	ولانی مدت
تشویق بازارهای نساجی داخلی	بالا	متوسط	میان مدت

بخش ۳ (مولفه اصلی ۵) بدان اشاره گردید، باید در قالب برنامه سالیانه اجرا شود. برنامه های سالیانه باید بر اساس برنامه راهبردی تنظیم شوند. مکانیزم RFD به منظور اندازه گیری و کنترل فرآیند راهبردی استفاده خواهد شد. برنامه راهبردی نیز به کمک بخش های متنوع وزارتخانه، دفاتر منتصب به آن، ایجاد رشته ها و سهامداران متنوع، اجرا خواهد شد.

۲-۴- تعهدات سهامداران

سهامداران اصلی بخش نساجی عبارتند از: صنعت نساجی و پوشاک هند
کارخانه های کامپوزیت
کارخانه های ریسندگی (واحدهای کوچک، متوسط و بزرگ)
موسسات تولیدی
واحدهای تولیدکننده منسوجات و پوشاک
واحدهای تولیدکننده پوشاک و جوراب تریکو
بنگاه های صادرات
واحدهای بافندگی ماشین های بافندگی برقی (بخش سازمان نیافته)
واحدهای بخش عمومی NTC
انجمن توسعه صادرات پوشاک

ماشین های بافندگی دستباف
بافندگان

شرکت های تعاونی اولیه
شرکت های تعاونی پیشتاز

شرکت های توسعه ماشین های بافندگی دستباف ایالتی

گروه های خودیاری

انجمن های هندی تکنولوژی ماشین های بافندگی دستباف

شرکت ملی توسعه ماشین های بافندگی دستباف

انجمن ایمنی و سلامت مصرف کنندگان (ACASH) ۴۲

خانه های بافندگی دستی

انجمن پارچه هند

مراکز خدمات بافندگان

شرکت صادرات صنایع دستی و ماشین های بافندگی دستباف

انجمن ارتقای صادرات ماشین های بافندگی دستباف

صنایع دستی
صنعتگران
واحدهای تولیدکننده کوچک و متوسط
گروه های خودیاری
انجمن ها و اتحادیه های صنعتگران
شرکت های ایالتی توسعه صنایع دستی
بنگاه های صادرات (اپراتورهای کوچک و متوسط)

انجمن های طراحی/تکنولوژی

NGO ها و سایر آژانس های اجرایی

کالج های هنر

آزمایشگاه های استانداردسازی

انجمن ارتقای صادرات صنایع دستی

EXPO MART Nodia

انجمن هندی تکنولوژی هنر

پرورش کرم ابریشم

پرورش دهندگان کرم ابریشم و کشاورزان گیاهان خوراکی

واحدهای ریسندگی، تابندگی و نخ پیچی نخ ابریشمی

بخش های ایالتی پرورش کرم ابریشم

واحدهای بافندگی پارچه های ابریشمی

واحدهای پردازش

واحدهای پوشاک

قلابدوزی

سازندگان صنایع دستی

فدراسیون ها و انجمن های ایالتی بافندگان/نخ ريسان- پرورش دهندگان کرم ابریشم/گروه های خودیاری/NGOها

پشم و صنعت پارچه های پشمی

گله داران و تولیدکنندگان پشم

واحدهای ریسندگی نخ پشمی (واحدهای کوچک و روستایی)

بافندگی پارچه های پشمی (واحدهای ماشین های بافندگی دستباف برقی)

واحدهای رنگرزی پشم (واحدهای کوچک و بزرگ)

واحدهای صادرات پشم (اپراتورهای کوچک و بزرگ)

واحدهای تولیدکننده پارچه های پشمی (واحدهای کوچک و کارخانه های بزرگ)

صنعت کنف و منسوجات کنفی

کشاورزان پرورش دهنده کنف

کارخانه های ریسندگی نخ کنفی
واحدهای بافندگی پارچه های کنفی (شامل واحدهای بسته بندی کنف)
واحدهای تولیدکننده اقلام کنفی
واحدهای صادرکننده کالاها و منسوجات کنفی (اپراتورهای کوچک و بزرگ)

منسوجات فنی

واحدهای تولیدکننده منسوجات فنی

واحد ژئوتکستایل های کنفی

تشکیلات توسعه و پژوهش

انجمن های تحقیقات نساجی (حمایت شده از سوی دولت)

واحدهای R&D نساجی در بخش خصوصی

انجمن های توسعه منابع انسانی

مدرسه بین المللی نساجی و مدیریت Sardar Vallabhbai Patch

دانشگاه ها

کالج هایی که گواهینامه دیپلم یا مدارک بالاتر از دیپلم می دهند.

انجمن های هندی تکنولوژی ماشین های بافندگی دستباف، انجمن هندی تکنولوژی فرش

انجمن ملی تکنولوژی مد

وزارتخانه نساجی اخیراً رایزنی های گسترده ای با سهامداران در خصوص تنظیم سیاست ملی االیاف انجام داده است. بسیاری از انتخابات سیاسی که از این رایزنی ها حاصل گشت، شامل برنامه راهبردی می گردد. رایزنی با سهامداران در وزارتخانه نساجی فرآیندی در حال پیشرفت بوده که استفاده از آن به عنوان ابزاری مهم برای تدوین و اصلاح سیاست ادامه خواهد یافت.

۳-۴- برنامه ی آموزش

اطلاعات ورودی تشکیلات میدانی، NGO ها، سهامداران، نتایج ملاقات های دوره ای رایزنی های منطقه ای، گزارشات ارزیابی اساس یادگیری را تشکیل می دهند. به علاوه، از تجارب کسب شده توسط متخصصین کشورهای رقابتی نیز برای تدوین خط مشی و اصلاح آن استفاده خواهد شد.

۴-۴- منبع تأمین برنامه

به کارگیری برنامه راهبردی نیاز به منابعی به ارزش

تقریبی ۵۸۱۶۴ کرویر روپیه دارد. با فرض ۲۵٪ افزایش در پرداخت های سالیانه برنامه از سطح اولیه ۴۷۲۵ کرویر در ۱۱-۲۰۱۰، نحوه تدوین برنامه سالیانه به ترتیب زیر می باشد:

سال	مقدار به کرویر روپیه
۲۰۱۱-۱۲	۷۰۰۰
۲۰۱۲-۱۳	۸۷۵۰
۲۰۱۳-۱۴	۱۱۱۲۵
۲۰۱۴-۱۵	۱۳۹۰۶
۲۰۱۵-۱۶	۱۷۳۸۳

چنین برنامه ریزی شده است که سرمایه گذاری ها باید به منظور حمایت از وزارتخانه انجام گیرند. همچنین هیئت های برنامه ریزی و وزارتخانه دارایی بر آن خواهند شد تا سرمایه کافی برای وزارتخانه نساجی بر مبنای برنامه های سالیانه تخصیص دهند.

بخش ۵: پیوند میان برنامه راهبردی و RFD

۱-۵- برنامه راهبردی به طور وسیعی بر طبق دیدگاه، مأموریت، وظایف و اهداف قرار گرفته در RFD (۱۱-۲۰۱۰) وزارتخانه نساجی، آماده گردید. با این وجود، برنامه راهبردی از نظر افق برنامه ریزی ماورای حدود وظایف RFD حرکت می کند (۵ ساله به جای یک ساله). RFD مربوط به سالهای آتی نیز بر اساس برنامه راهبردی آماده خواهد گشت.

۲-۵- از RFDها به عنوان ابزاری کنترل کننده جهت ارزیابی پیشرفت و کارایی

برنامه راهبردی استفاده خواهد شد. اهداف و آرمان های RFD های بعدی، بر اساس اهداف کلی برنامه راهبردی تعیین خواهند شد.

بخش ۶: پیوند میان برنامه راهبردی و RFD

۱-۶- وزارتخانه نساجی مسئول تدوین، برنامه ریزی، توسعه و تنظیم خط مشی صنعت نساجی می باشد. حین اجرای خط مشی تعیین شده و برنامه های توسعه ای و تبلیغاتی، طرح های خدمات اجتماعی برای بافندگان، صنعتگران، کارگران، ماشین های بافندگی برقی و ... سازماندهی می گردد. وزارتخانه به مشارکت تعدادی از آژانس ها، دفاتر

دولت مرکزی مانند وزارت دارایی، وزارت محیط زیست، دپارتمان مواد شیمیایی و پتروشیمیایی، دولت های ایالتی و تشکیلات آنها که وظیفه توسعه واحدهای نساجی، آژانس های تولید ماشین های بافندگی دستباف، واحدهای تولیدی صنایع دستی و... را بر عهده دارند، نیاز دارد.

به علاوه، برای اجرای موثر طرح های مساعدتی صادرات، وزارتخانه نیاز به مشارکت با وزارت اقتصاد دارد. همچنین وزارتخانه برای تخصیص منابع جهت انجام طرح ها، برنامه های ۵ ساله و سالیانه و نیز پذیرش طرح ها و برنامه ریزی ها، نیاز به تقابل با کمیسیون برنامه ریزی دارد.

۱-۶-۱- تأمین پنبه

بخش تأمین پنبه کشور نمی تواند به راحتی تضمین نماید که در پشت صحنه کمبودهای جهانی و تغییرپذیری بالای قیمت پنبه خام که انتظار می رود طی ۵ سال آتی ادامه یابد، هیچ انحرافی از خطوط تأمین داخلی در سرتاسر زنجیره ارزشی نساجی رخ نداده است. برای تضمین موفقیت برنامه راهبردی، تدوین خط مشی تأمین پنبه به مشارکت آنجمن مشورتی اقتصادی نخست وزیر، وزارت دارایی، وزارت کشاورزی و وزارت اقتصاد و صنایع، الزامی می باشد.

۱-۶-۲- سایر مسائل

موارد زیر شامل سایر وزارتخانه ها و تشکل هایی می باشد که برای اجرای موفق برنامه راهبردی الزامی هستند:

۱- ریزنی و متقاعد نمودن کمیسیون برنامه ریزی برای ایجاد موافقت لازم و پرداخت هزینه های برنامه که در برنامه راهبردی شناسایی شده است. ۲- تنظیم طرح های تبلیغاتی دوستانه صادرات توسط وزارت اقتصاد برای دستیابی به صادرات هدف گذاری شده ۵۰ میلیارد دلاری تا پایان برنامه راهبردی.

۳- اختیارات محیطی برای SITP های جدید توسط آژانس های مربوطه.

۴- تدوین طرح های توسعه و تبلیغاتی توسط وزارت کشاورزی برای در دسترس قرار گیری پنبه کافی. انتظار می رود تا پایان برنامه راهبردی، تولید پنبه به ۴۷۵ عدل برسد. به علاوه سیاست هایی نیز لازم است تا تولید پنبه (GM) و سایر الیاف پنبه مانند Suvin و ELS را تشویق نماید.

۵- تدوین طرح های توسعه ای و تبلیغاتی توسط وزارت کشاورزی برای در دسترس قرار گرفتن مقدار کنف کافی. پیش بینی می شود که تولید کنف تا پایان برنامه راهبردی به ۱۲۵۰۰ هزار عدل برسد.

۶- تولید پشم در سال ۲۰۰۸-۰۹ حدود ۴۸ میلیون کیلوگرم برآورد گردید. پیش بینی می شود که مصرف پشم تا سال ۲۰۱۶ دو برابر شده و به ۲۵۰ میلیون کیلوگرم برسد. در حال حاضر مقادیر کلانی پشم از استرالیا و زلاندنو وارد می شود. به منظور کاهش واردات پشم و تأمین میزان تقاضای داخلی، پرورش گونه هایی از گوسفندان دوست دار محیط زیست ضروری می باشد. از این رو لازم است تا بخش دامپروری برنامه هایی برای پیوند دو گونه مختلف و تولید مثل هایی منتخب از گونه های جدید و مناسب راه اندازی نموده و میزان تولید و بهره وری پشم را افزایش دهد.

۷- اغلب طرح های توسعه ای در بخش های سازمان نیافته مانند ماشین های بافندگی دستباف، صنایع دستی و ماشین های بافندگی برقی توسط ادارات گوناگونی از دولت های ایالتی، به مرحله اجرا درآمده اند. از این رو لازم است تا کلیه دولت های ایالتی منابع کافی در برنامه های ایالتی خود ارائه نموده، برای این طرح حق تقدم قائل شده و سرمایه ای که برای این طرح ها تخصیص داده شده را منحرف ننمایند.

۸- دولت های ایالتی در حال انجام طرح های وزارتخانه نساجی می باشند که به طور مرکزی حمایت می گردد (CSS). بدین منظور ضروری است که دولت های ایالتی سهم خود را از مخارج CSS فراهم نموده و این طرح ها را به طور موفقیت آمیزی اجرا نمایند.

۹- به منظور مقاوم نمودن واحدهای ماشین های بافندگی و کارخانجات نساجی در برابر رقابت های داخلی و بین المللی، دولت های ایالتی باید نهایت تلاش خود را جهت تأمین برق کافی و بدون وقفه برای این واحدها به کار گیرند.

۱۰- انجام خدماتی گسترده و مکفی برای پرورش دهندگان کرم ابریشم جهت افزایش دفعات تخم ریزی و تولید چندباره ابریشم طی یک سال برای رسیدن به تولید ۲۷ هزار متریک تن ابریشم، ضروری می باشد.

۱۱- نشست های منظم روسای بخش های گوناگون باید به طور دوره ای سازماندهی گشته تا موفقیت های حاصل شده تحت برنامه راهبردی بررسی

- 6- Public Private Partnership
- 7- Cluster Approach
- 8- North Eastern Region
- 9- Mahatma Gandhi Bunkar Bima Yojana
- 10- Rajiv Gondhi Shilpi Swasthya Bima Yojana
- 11- Technology Upgradation Fund Scheme
- 12- Scheme for Integrated Textile Park
- 13- Cotton Technology Mission
- 14- Virtual Stock Exchange
- 15- National Textile Corporation Limited
- 16- National Jute Manufacturers Corporation Limited
- 17- Handicrafts & Handlooms Exports Corporation Of India Ltd.
- 18- Jute Corporation Of India Ltd., Kolkata
- 19- The British India Corporation Limited
- 20- National Handloom Development Corporation
- 21- Central Cottage Industries Corporation Of India Ltd. New Delhi
- 22- The Cotton Corporation Of India Ltd., Navi Mumbai.
- 23- Minimum Support Price
- 24-
- 25- Foreign Direct Investment
- 26- Technological Mission on Technical Textiles
- 27- Gross Domestic Production
- 28- Extra-Long Staple
- 29- sea island پنبه دو جزئی شامل پنبه پنبه ای که در مناطق گرمسیری و بدون دخالت هر گونه مواد
- 30-
- 31- Committee Foundation Community
- 32- Weavers Services Centers
- 33- Indian Institute of Handloom Technologies
- 34- Total Quality Management
- 35- Non-Governmental Organizations
- 36- Wallsend Self Help Groups
- 37- Jute Technology Mission
- 38- National Jute Board
- 39- Indian Space Research Organizations
- 40- Intellectual Property Rights
- 41- Memorandum of understanding
- 42- Association for Consumers Action on and Health

گوناگون.
 ✓ رایزنی، هماهنگی و جلسه با دولت های ایالتی به منظور تجدید نظر در خصوص پیشرفت طرح های به طور مرکزی حمایت شده.
 ✓ انجام مطالعاتی در مراکز تحقیقاتی مشهور برای پرداختن به مسائل و پیشرفت های مهم و نیز تجدید نظر در خصوص مسائل و فعالیت های سیاسی.
 ✓ ارزیابی دوره ای کلیه طرح ها از طریق آژانس های مستقل.

۷-۳- تعهد وزارتخانه در خصوص انجام برنامه راهبردی

وزارتخانه نساجی برنامه راهبردی مذکور را از طریق هماهنگی، یکپارچه سازی و شفافیت میان بخش های اداری گوناگون، دفاتر تابع و وابسته، سرمایه گذاری بخش عمومی، انجمن های ارتقای صادرات، مجموعه های صنعتی، وزارتخانه های مرکزی، دولت های ایالتی و کلیه سهامداران برای درک اهداف و مقاصد راهبردی بلندمدت وزارتخانه، اجرا خواهد نمود.

برنامه راهبردی ارائه شده در رأس هرم تشکیلات قرار داشته و از اهداف و مقاصد راهبردی بلند مدت تا برنامه های عملیاتی سالیانه گسترده شده و به نتایج و برنامه های کاربردی انحصاری می انجامد.

موفقیت وزارتخانه نساجی در دستیابی به اهداف راهبردی، به همکاری و از خود گذشتگی صاحب منصبان آن بستگی دارد. همچنین وزارتخانه تضمین خواهد نمود که برنامه ها، عملکردها و منابع آن به طور مناسبی برای دستیابی به اهداف راهبردی آن، تنظیم گردیده اند. وزارتخانه نساجی هند به کمک صنعت نساجی این کشور، با فرصت ها و چالش های جهانی مواجه خواهد شد و خود را برای برآورده نمودن انتظارات کلیه سهامداران، متعهد می سازد.

- پینوشته ها:
- 1- Research Facilities Design
 - 2- National Institute of Fashion Technology
 - 3- National Education
 - 4- Compound Annual Growth Rate
 - 5-

گردند. همچنین هماهنگی های ویژه از سوی بخش اقتصاد، بخش صادرات، هیأت نساجی/ کنف و بخش توسعه تولید ابریشم مورد نیاز می باشد.

✓ RFD برای سال های آتی باید به گونه ای طراحی شود که اهداف تعیین شده بر اساس برنامه راهبردی حاصل گردد. به علاوه، برقراری هماهنگی کامل میان RFD و برنامه راهبردی ضروری می باشد.

۶-۲- برنامه راهبردی وزارتخانه نساجی با چالش های بالقوه ذیل که احتمالاً باید در برنامه دوازدهم به آنها پرداخته شود، در ارتباط می باشد:

- ✓ افزایش ظرفیت رشد
- ✓ افزایش مهارت ها و نسل سریع تر استخدام
- ✓ بازاری برای بهره وری و مشارکت
- ✓ تکنولوژی و ابتکار
- ✓ مراقبت های بهداشتی پیشگیرانه

بخش ۷: تدابیری برای بازبینی و تجدیدنظر ۷-۱- تدابیری برای بازبینی

RFD ✓ ابزاری مناسب برای عملکردهای بازبینی می باشد.

✓ بازبینی دوره ای شامل رایزنی های منطقه ای توسط وزارتخانه نساجی.

✓ اطلاعات منظم ورودی از سوی رایزنی های مدیریتی پروژه که تحت طرح هایی مانند SITP، خوشه های کلان و ... برای بررسی پیشرفت چنین طرح هایی استفاده خواهند شد.

✓ تدابیر بازبینی آنلاینی برای TUFs وجود دارد. این تدابیر در صورت نیاز گسترش پیدا کرده و یا مورد تجدید نظر قرار خواهند گرفت.

✓ پیشرفت اجرای طرح ها در شمال شرقی باید به طور ویژه ای توسط دبیر وزارتخانه نساجی کنترل گردد.

۷-۲- تدابیری برای تجدید نظر

✓ نشست هایی برای تجدید نظر دوره ای توسط وزارتخانه نساجی در دهلی نو و مراکز منطقه ای مهم.

✓ برگزاری جلسات تعاطی افکار ویژه با مشارکت صاحب منصبان و سایر سهامداران جهت تجدید نشر در خصوص سیاست ها و عملکرد طرح های

